

Bharata Ratna Smt. INDIRA GANDHI

Prime Minister of India

Visits Tirumala on 3—2—72

Hearty welcome

To

The Leader of the Mankind

THE SAPTHAGIRI

Vol. 2 MONTHLY No. 9

★★

Editor, Publisher & Printer
M CHANDRAMOULI REDDY,

M A., I A S.

Executive Officer,
T T.DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.

PHONE : { OFFICE: 322
RESIDENCE 757

★★

Annual Subscription Rs. 5/-

Per copy: 35 Ps.

By Post 42 Ps

★★

For copies and other particulars

EDITOR,

T.T DEVASTHANAMS

TIRUPATI.

PHONE : 752

'The opinions expressed by various authors in the Journal are personal'.

Ed.

CONTENTS

PAGE NO.

NEWS & NOTES	5
DAKSHINAMURTHI STOTRA OF SRI SANKARACHARYA	.. 13
KARMA SANYASA AND KARMA TYAGA	.. 17
SRIMAD PAADUKA-SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA	.. 21
DEATH-RELIGIOUS OUT LOOK	.. 25
VISHNU DHARMA	.. 29

★ ★ ★

Editorial...

At last, the long awaited Kalyani Reservoir Project is taking a definite shape. This project with an estimated cost of three crore rupees with the T.T.D.'s share of 120 lakhs in it when completed will be in a position to supply 5 lakhs gallons of water to Tirumala Town besides meeting the needs of the University area. The T.T.D. has already come forward with its required grant for this purpose.

The T.T.D. is particularly very happy to have the foundation stone of this project laid by no less a person than, Smt. Indira Gandhi, the honourable Prime Minister of India who with her dynamic personality combined with an surpassing tact created an epoke of her own in the annals of Indian history. It is quite befitting that a great Prime Minister of India as she is, should lay foundation stone to a project which will live up to the aspirations of thousands of the people of this backward area.

Smt. Indira Gandhi will arrive on the Tirumala on the evening of the 3rd February and will attend Suprabhatham and Abhishekam on 4th February. The Prime Minister is coming to pay homage to the Lord of

the Seven Hills after her victory in the recent war. She has the blessings of the Lord and her ends being correct and magnificent; she is bound to have the continued blessings of the Almighty Lord in future also.

The Temple authorities are arranging to receive with full enthusiasm and glory.

Free eye operation camp

The free eye operation camp conducted for fifteen days by Padmabhushan Dr. M. C. Modi, under the auspices of the Tirumala Tirupati Devasthanam concluded successfully. During this camp Dr. Modi performed more than twelve hundred operations of different types and the T.T.D. could associate itself by providing free diet to the in-patients and their attendants totalling to forty-five thousands, besides making other arrangements required in this connection. The comparative figures of operations of previous years give some satisfaction to note that all our efforts are not in vain and the blindness is on the decrease.

It is also a matter of gratification that the clarion call of the T.T.D. to avail the yeoman services of the saintly and selfless public servants like Dr. Modi has been responded well by many

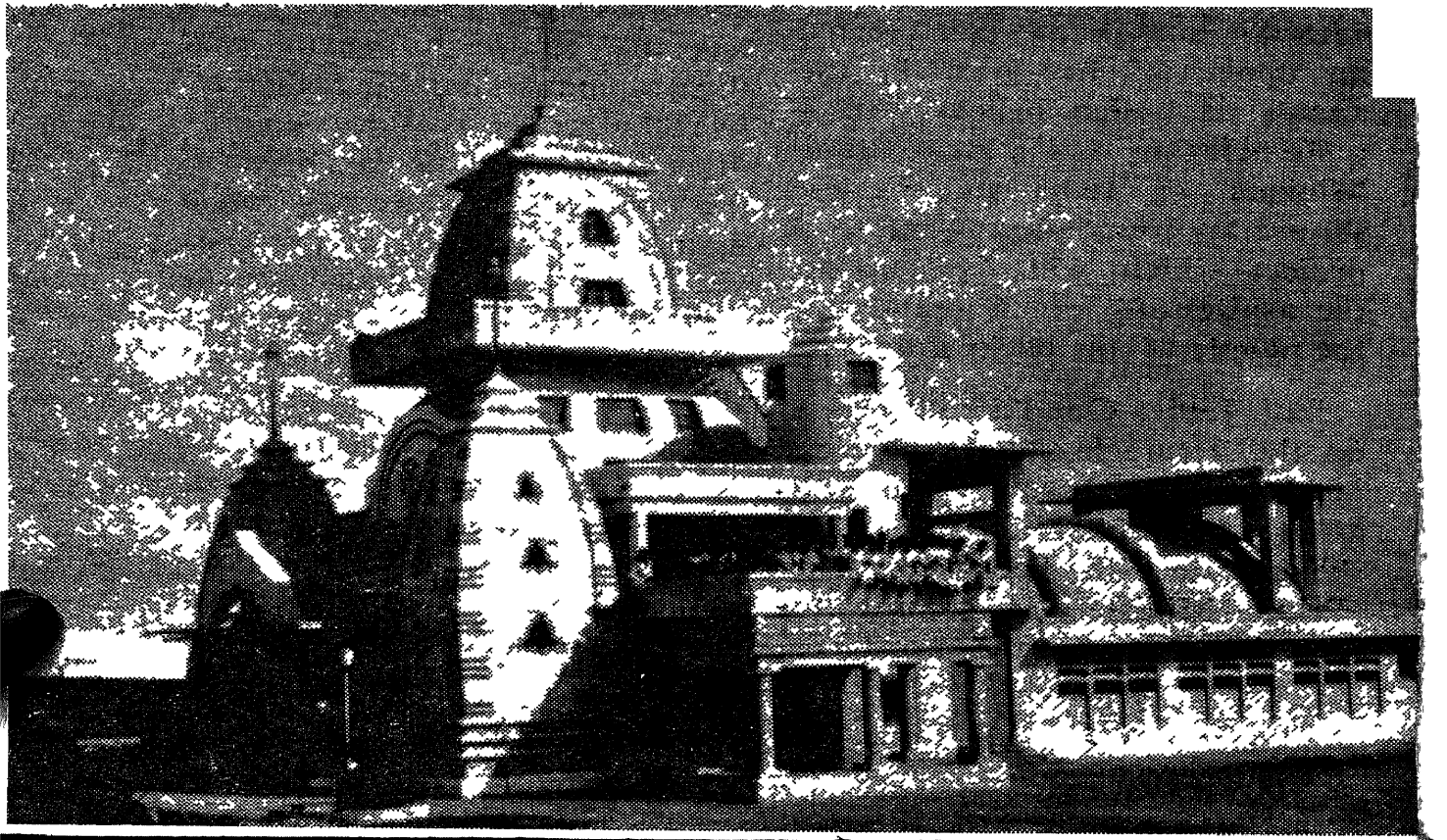
socio-cultural organizations which with equal zeal utilized the services of Dr. Modi in a combined effort to eradicate blindness from this thickly and sickly populated country. Besides this many enthusiasts proficient in ophthalmology are coming forward to combat this unnoticedly creeping disease. But our duty shall not end here and it shall be the obligation on the part of every citizen in general and the champions of humanitarian causes in particular, to make this free eye treatment available even to the poorer sections of the villages lest the purpose and the purport of these will stand defeated.

After all, service to the needy is service to the Lord as we believe the human body is a moving abode, with nine openings, in the heart of which the Supreme Omnipotent, the ever enkindling and everlasting torch of one and all, dwells in procreating and recreating in his own creation.

4

1

Gandhi Mandir at Kanyakumari—Photo by SRI N. R. Parthasarathy

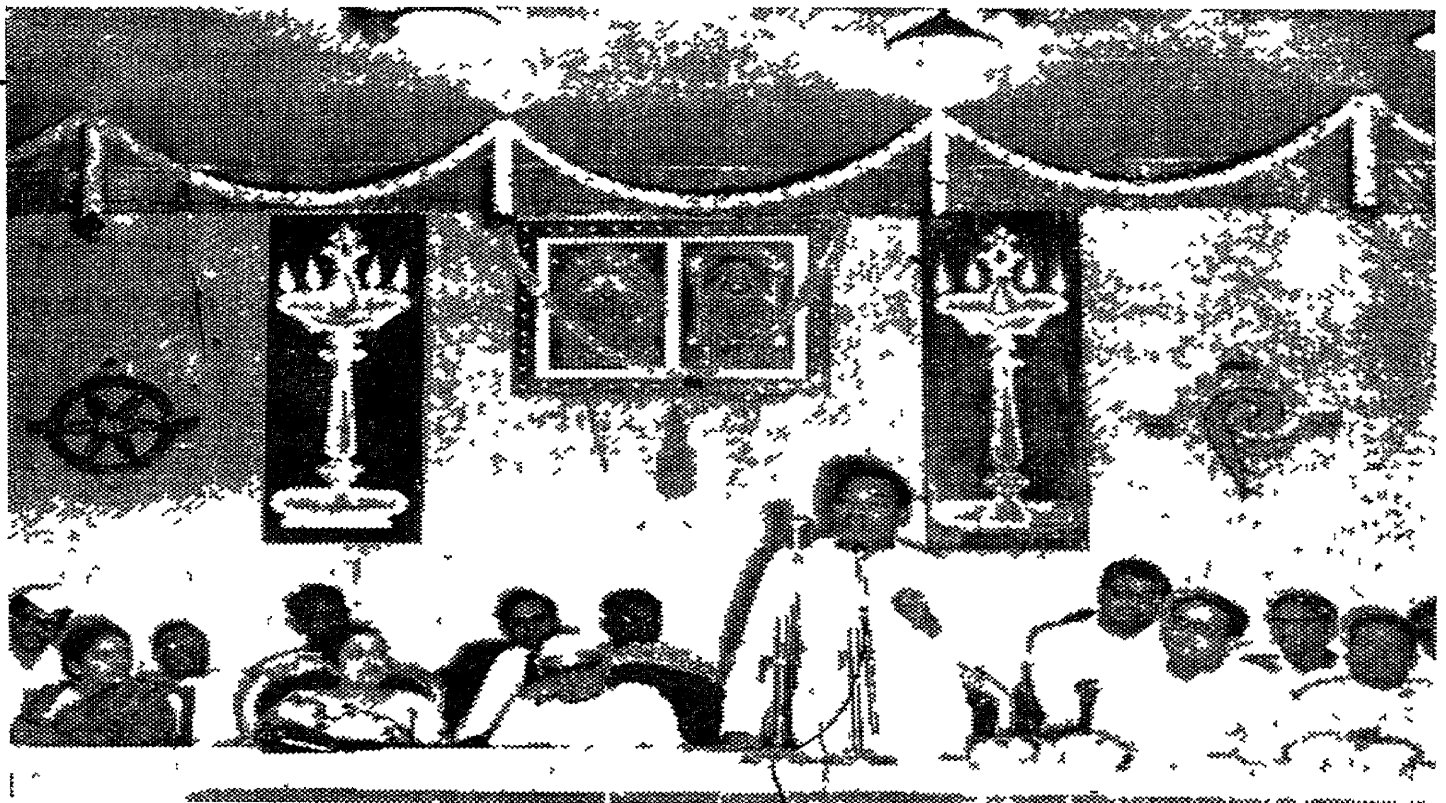
News & Notes.

The twenty third anniversary of the T T D Information Centre and prize distribution to the winners of Suprabhatham competition were celebrated at the T T D Information Centre, Madras on 2—1—72

Sri K K Shah, the Honourable Governor of Tamil Nadu presided over the well attended gathering arranged in the beautifully decorated premises of the information centre

His Excellency, the Governor in his presidential address advised the T T D to utilize its funds for research in and propagation of the importance of Vedas, Upanishads and other subjects related there to. He deprecated the sluggishness on the part of Indian multitude in this regard particularly when the foreign universities are taking special interest to project and disseminate the golden treasures hidden in our scriptures

Sri P V Narasimha Rao the honourable Chief Minister of Andhra Pradesh in his speech, agreed with the sentiments of the

Sri P V. Narasimha Rao, addressing the gathering

**Sri K. K. Shah the President
of the gathering**

president of the function and promised to create scope for such research work in the Sanskrit University which is to be established shortly in Andhra Pradesh.

Earlier Sri Sanjeevi Naidu, Secretary of the Local Advisory Committee of the information centre read the messages received from the distinguished persons of the country.

Presenting the annual report Sri K. Venkateswamy Naidu, the Chairman L. A. C., requested the T. T. D. to construct a big hall suitable for marriage and other religious functions so that it can help the middle class and poor sections of the society.

Srimati K. K. Shah distributed the prizes to the winners of the Suprabhatham competition.

Sri K. Siddaiah Naidu, Member T. T. D. Board of Trustees explained the steps taken by the T. T. D. for propagation of Hindu religion.

Sarvasri K. Gopal Naidu (Minister for Transport, A.P.) and A. Vasudeva Rao, (Minister for information) also took part in the function.

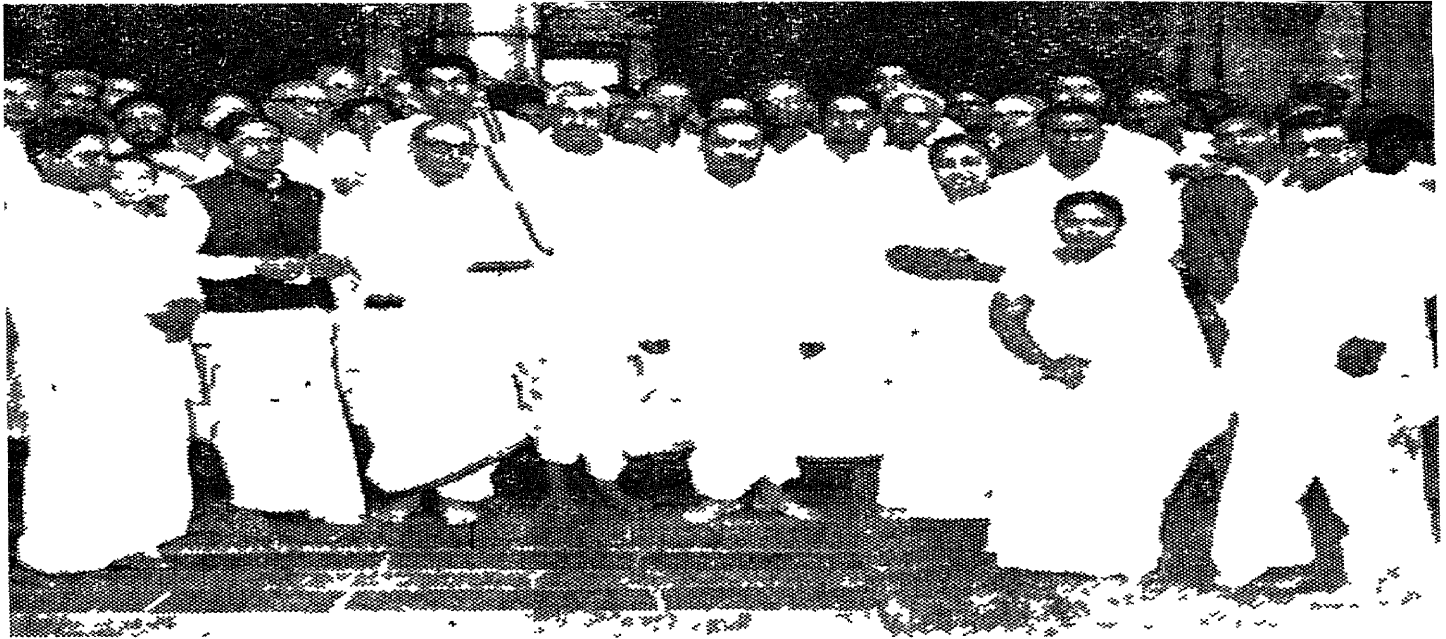
Sarvasri G. Rangaraju, Chairman, V. Sanyasi Naidu, Gaddam K. V. Krishna Murthy and B. Nagi Reddy, Members, T. T. D. Board of Trustees and Sri M. Chandra Mouli Reddy, Executive Officer, also attended the function.

Srimati K. K. Shah
distributing the prizes

A view of the gathering

The Chief Minister at Tirumala.

Sri P V Narasimha Rao, the Chief Minister of Andhra Pradesh visited the Tirumala Shrine on 5—1—72 and had the blessings of the Lord. He was received by Sri G Rangaraju, Chairman and other members of the Board of Trustees.

The Executive Officer, M Chandra Mouli Reddy received the Chief Minister at the Temple.

At the Guest House, Tirumala, Sri Rangaraju, Chairman of the T T D Board, presented to the Chief Minister a cheque for Rs 10,00,000/- (Ten Lakhs of Rupees) being the contribution of the institution to the National Defence Fund.

Members of the T T D Board were present on the occasion.

Free eye operation camp

The fifteenth free Eye Operation Camp conducted by Padma-bhushan Dr Modi was inaugurated by Sri M Chandia Mouli Reddy, I A S , Executive Officer, T T D , on 12—1—72

During the camp arranged under the auspices of the T T D in the I I N C , Tirupati from 11—1—72 to 25—1—72 Dr Modi conducted 1220 operations of different types, besides distributing the medicines free of cost, to as many as 8,000 patients while the total consultations were 24,000

The T T Devasthanams, as in previous years provided free diet to both the patients and their attendants numbering 45,346

The statistics supplied by the camp show that Dr Modi in all these 15 camps examined 2,67,684 patients out of which 17,165 were operated, and medicines were supplied free of cost to 91,370 persons

On the day of inauguration of the camp Sri M Chandra Mouli Reddy, Executive Officer, handed over the

Sri M Anantasayanam Iyyengar, former Governor of Bihar appealed to the local eminents of medical profession to follow the foot-steps of Dr Modi and serve the mankind. He also gave a brief account of his first acquaintance with Dr Modi.

Sri B V Rama Rao in his presidential address, paying glowing tributes to the efficiency and selfless service of Dr Modi, said that Dr Modi has done much more than any body else in India to relieve the people from blindness. Had Dr Modi charged some fee for his operations, he would have become one of the richest men of the country, but Dr Modi never aspired for it, he said.

The distinguished president of the function further observed that the Government of India would be honouring itself if it confers Bharat Ratna on Dr M C Modi. Sri Rama Rao concluded his speech saying that the best worship to God is to be of some service to those who are in need of it.

Patients awaiting Operations

Mrs Rama Rao, distributed the certificates to the volunteers who participated in the camp

Dr Modi replying to the felicitation, narrated as to how he started his first camp in 1943 in Gujarat. He said this present camp has been his 800th one

Speaking about the tremendous progress in science and technology, Dr Modi said that man on account of this, is becoming spiritually bankrupt. This situation should be avoided and man should restore his spiritual sight also by practising Yoga and other metaphysical activities

The function concluded with a vote of thanks by Sri G Krishna-Murthy, Superintendent, II N C

Devasthanam Bus to Tiruttani.

The T T Devasthanam is operating a bus service to Tiruttani in Tamil Nadu where the holy shrine of Lord Subramanya is situated

By this arrangement, pilgrims visiting either of these pilgrim centres can visit the other Temple and have the blessings of that Lord also. For further details the General Manager T T D Transport, Tirupati or the Clerk-in-charge, T T D Information Centre at Tiruttani may be contacted

Enhancement of Bus fare.

Consequent on the decision of the Mysore Government to increase the bus fares on its services to Tirupati, the T T D management also had to correspondingly increase the fare on its services to Bangalore. Now the fare from Tirupati to Bangalore is Rs. 10—10 Ps for adult and Rs. 5—10 for a child ticket

Further details can be had from the respective bus stands

Float festival at Narayanavaram.

The annual float festival to Lord Venkateswara Swamy of Narayanavanam will be conducted from 10—2—72 to 14—2—72

Puranas accredit this place as the place where Lord Venkateswara married Padmavathi, the daughter of Akash Raja

Dakshinaamurthi Stotra of Sri Sankaracharya

English Rendering by
SRI SWAMI SIVANANDA

*Viswam darpana drusyamaana nagaree-
thulyam nijaanthargatham
Pasyannaatmani maayayaa bahiri-
vothbootam Yatha nidrayaa
Yah Saakshaathkurutae prabodha-
samayae Swaatmaanamevaadwayam
Tasmai Sri Guru Moortaye nama idam Sri-
dakshinaamoortayae*

Who, due to the illusion residing in the self, sees, as in a dream, the universe as existing outside Himself although it exists within Himself like the reflection of a city in a mirror, but Who, at the time of the awakening, sees nothing but His own secondless Self,—to that Guru, Sri Dakshinaamurti, be this prostration

*Beejasyaantharivaankuro jagadidam
prangnu vikalpam punah
Maayaakalpithadesakaala kalanaa-
vaichithriyachitreekrutham
Maayaaveeva vijrumbhayatyapi
mahayogeeva yah Swaechhayaa* 1 (Tasmai)

Who, like a magician, or like a great Yogi, manifests, by His own will, this universe which at the beginning was undifferentiated like the sprout latent in the seed but which subsequently became differentiated under the various conditions of space and time induced by illusion,—to that Guru, Sri Dakshinamurti, be this prostration

*Yasyaiva Sphuranam Sadaatma-
Kamasath Kalpaarthagam bhaasatae
Saakshaathtatwamaseeti Vedavachasaa
Yobhodhayatyaashritaan
Yassaakshaatkaranaatdbhavenaa puna-
ravrittirbhavambhonidhau* 3 (Tasmai)

Whose light alone, which is the reality, shines in things that resemble non-entities, who directly awakens His devotees by

means of the Vedic sentence “ That thou art ”, and Who being realised, there is no more coming back in this ocean of worldly existence,—to that Guru, Sri Dakshinamurti, be this prostration.

*Naanaa chidraghatodarasthitha mahaa-
deepaprabhaabhaaswaram
Inaanam Yasya tu chakshuraadi karana-
dwaaraa bahih Spandatae
Jaanaameeti tameva bhanthamanu-
bhaathvatatssamastam jagat*

4 (Tasmai)

Whose consciousness flows out through the eye and other senses like the light of a big lamp placed inside a jar with many holes, and thus this whole universe shines solely because He shines, namely, by the consciousness “ I know ” or “ I am ”—to that Guru, Sri Dakshinamurti, be this prostration

*Deham praanapeendriyaanyapi chalaam
buddhim cha soonyam viduh
Streebaalandhajadopamasthawahamithi
bhraantaa bhrusam vadinah
Maayaasaktivilaasakalpitamahaavyaamoha-
samharine*

5 (Tasmai)

Deluded persons who are as ignorant as women and children, the blind and the stupid, understand the body as the “ I,” or consider the breath, the senses, the fickle intellect or entity to be the Self. To Him who dispels this great ignorance induced by the expansive power of illusion,—to that Guru, Sri Dakshinamurti, be this prostration

*Raahugi astadiwaakai endusadruso maayaasamaa-
chaadanaat
Sanmaathraah Karanopasamharanatho
Yobhootsushupatah puman
Praagaswaapsamithi prabodhasamayae
Yah prathyabhignayatae*

6 (Tasmi)

Who is the inner Self which, under the veil of illusion, like the sun or the moon eclipsed, merely exists in deep sleep owing to the withdrawal of the senses, but which, when He wakes, is recognised

by Him as “ I have slept ” to that Guru, Sri Dakshinamurti, be this prostration

Baalyaadishwapi jaagradaadishu thathau

Sarvaswasthaaswapi

Vyaavittaswasthaanuvataamaanamaha-

mithyanthah spurantham Sada

Swaatmaanam prakatee karoti bha-

jataam Yo bhadiyaa mudrayaa

7 (Tasmai)

Who reveals to His devotees, by means of the blessed symbol (Jnaana-mudra) His own self which, for ever, shines within as the “ I,” unchanging through all the changing states of childhood, youth and old age, waking dream and sleep, etc —to that Guru, Sri Dakshinamurthy be this prostration

Viswam pasyati Kaaryakaaantayaa

Swaswamisambhandathah

Sishyaachaaryathayaa thathaiva pithru

puthraadyathmanaa bhedathah

Swapnae jagrathi va Yaesha purusho

maayaaparibhraamithah

8 (Tasmai)

Who is the Supreme Self that, dreaming or waking, under the swamy of illusion, sees the universe under various distinctions such as that of cause and effect, owner and owned, pupil and teacher, father and son,—to that Guru, Sri Dakshinamurthi, be this prostration.

Bhoorambhaamsyanalos niloambarama-

harnaatho himaamsuh pumaa-

Nithyaabhaathi cha aachar aathmaka-

midem Yasyaiva moorthyashatakam

naanyathkinchana Vidyathae Vimru-

sataam Yasmaataparasmathvibho

9 (Tasmai)

Whose eight fold form alone, namely, earth, water, fire, air, ether, sun, moon and soul, manifests itself as this sentient and non-sentient universe, than Whom, Supreme and infinite, nothing else is perceived by the seekers of Truth,—to that Guru, Sri Dakshinamurthi, be this prostration

*Sarvaatmattwamithi Sputeekrutha-
midam Yasmadamushuminsthava
Tenaasya Sravanaattatarthamana-
naad dhyanachcha Sankeerthanaat
Sarvaatmattwamahuavibhoothisahitam
Syaadeeswarathwam Swathah
Sidhyetthathpunarashtadha parinatam
Chaiswaryaamayahatham.*

Since, in this hymn, the identity of the Self with the universe has been made clear, by listening to it, by understanding its meaning, by meditating on it, and by teaching it to others, one will acquire the supreme knowledge of identity of oneself with the universe, simultaneously with the overlordship of all things, and the eight fold divine powers (eight Siddhis)

By Courtesy, DEVINE LIFE SOCETY TRUST, RISHIKESH

SRI RAJESWARA ASTROLOGICAL INSTITUTE

(Correspondence Institute of Astrology)

Post Box No. MADRAS-20.

NEW YEAR OFEER

We offer 20% reduction on all types of predictive work in Astrology. This offer is open from 2-2-72 to 5-5-1972 only Reserve your orders now. For further details write to the above address with 35 ps stamps.

Karma Sannyasa and Karma Tyaga

PROF. D V RAMANA RAO,
Regional Engineering College,
ROURKEI A-8

The invaluable and inexhaustible treasure of our land handed over from generation to generation is Bhagavadgita and this gives us an art of successful and pleasant living in this world. Lord Krishna, by way of clearing the doubts of Arjuna, gives forth to humanity at large divine messages. Gita proposes an active, scintillating and dynamic way of life and opposes the complete renunciation of action whereby the society or a nation becomes almost inactive, dull and dead. But then a doubt arises in one's mind whether or not the quiet reclusion to a calm and quiet place and meditating either the Saguna or Nirguna form of the Lord is better than the performance of wordly activity. It was relevant for Arjuna then when he was faced with a tough problem of deciding whether he would fight or leave fighting. Perhaps, it is still more relevant in the present generation when one has to take decisions in one's field of activity which ultimately effects many. Hence in the last and final eighteenth chapter of gita entitled "*Moksha-sannyasa Yoga*," Arjuna wants a definite answer whether Karma Sannyasa is better or Karma Tyaga is better. Lord Krishna answered this doubt number of times through out Gita but repeats and summarises in this last chapter what all he told earlier

*Kaamyamaanam karmanam nivaasam sannyasam kavayo viduhu
Sarvakarmaphalatyaagam prahuhu tyagam vichakshanah* (Sl 2)

Wise people say that renunciation of actions *prompted by desire* is sannyasa and by tyaga is meant the relinquishing the fruit of all actions. Some say that action of any kind is bad and has to be abandoned while others say that acts of sacrifice, gift, and penance should not be given up. After giving different view points he affirms

*Etaanyapi tu karmaani sangam tvaktvaa phalaanicha
Kartavyaaneeti me paartha nischitam matamuthamam.* (Sl 6)

that action prompted by desire should undoubtedly be given up but other acts (like the ones sanctioned by *sastias*, prompted by *swadharma* and *saatwic*) must be performed relinquishing attachment to action and fruits thereof. Thereafter Lord Krishna goes

on elaborately dividing all kinds of action into three different categories namely Saatwic, Rajasic, and Tamasic. Renunciation of actions prescribed by scriptures as a result of ignorance is tamasic. If they are not done for fear of bodily discomfort, it is termed rajasic tyaga. On the other hand, if these actions enjoined by scriptures are done as a duty giving up attachment and fruit, then it is called saatwic tyaga.

Hence it appears that the correct prescription to most of the individuals is a mixture of Karma sannyasa and Karma phala tyaga. Karma sannyasa may be followed upto an extent of leaving tamasic and rajasic actions and should not be extended further. Saatwic actions must be performed but the phala or fruits thereof should be renounced or should not be bothered about. As a matter of fact, in any saatwic action there will be no phalakanksha or desire for fruits because such saatwic actions are usually performed by an individual simply as an agent of Lord without any egoism or a sense of doership and as such he does not bother about the fruits and accepts the fruit (be it good or be it bad) as Lord's prasad. There is no question of accepting it with pleasure if it is good or rejecting it with despair if it is bad. Such an attitude of Karmaphalatyaaga of a saatwic action is a stage from which the individual rockets himself to the realm of Self-Realisation. Such actions will not bind him to the action and he can release himself with ease. Hence Lord Krishna says

Sarvakarmaanyapi sadaa kurvaano madyapasrayaha

Matprasaadaadavaapnoti saaswatam padamavyayam (Sl. 56)

that such a Karmayogi who has taken refuge in Me even though he performs actions (saatwic), attains the eternal and imperishable abode through My grace. After convincingly putting forth the gist of His message, Lord Krishna emphatically tells Arjuna that he shall undoubtedly realise Him and asks him to fix his mind on Him with devotion and Bhakti.

Manmanaa bhava madbhakto madyaaji maam namaskuru

Mamevaishyasi satyam te pratijane priyosi me. (Sl. 65)

Thus the blending of bhakti at the last stage is very much essential for God-Realisation. That automatically comes to an individual without any effort at that stage of perfection. The mute admission of the play of invisible Lord (by whatever name we may call Him

or in whatever fashion we may conceive or depict Him) comes to any individual following any profession or mission in life after he carefully and assiduously reaches the summit with the above outlined bhavana That is the stage where there is no place for two There is only one. I am *He* and *He* is me This blissful feeling is the sum and substance of the Mahavakyas of Vedas:

(1) Pragnanam Brahma (consciousness is Brahman).

(2) Tat Twam Asi (That thou art)

(3) Ayam Atma Brahma (This self is Brahman)

(4) Aham Brahma Asmi (I am Brahman).

and our scriptures hold promise for its realisation and Bhagavad-gita gives practical guidelines for the attainment of that state.

May the blessings of Lord Venkateswara be on all of us to lead us on the correct path

AN IMPORTANT ANNOUNCEMENT PLEASE SAPTHAGIRI

The T. T. D. Devasthanams management had decided to enhance the rate of subscription from Rs. 3/- to Rs. 5/- and single copy's price as 35 Ps. instead of 25 Ps. This change came into effect from February 1972.

All the subscribers who have already renewed their subscription for the current year are requested to note that their subscription will be adjusted at the rate 42 Ps. per copy from Feb. 72 onwards.

—EDITOR

INFORMATION TO THE PUBLIC.

		Rs	Ps
1	KALYANOTSAVAM	700—	00
2	SAHASRAKALASABHISHEKAM	1,500—	00
3	TIRUPPAVADA	2,250—	00
4	KOIL ALWAR TIRUMANJANAM	1 745—	00

Prasada Panyarams:

1	DADYODANAM	35—	00
2	PULIHORA	50—	00
3	PONGAL	60—	00
4	CHIAKKARAPONGALI	75—	00
5	SAKARABATH	70—	00
6	KESARI BATH	80—	00
7	SEERA	170—	00
8	PAYASAM	100—	00
9	LADDU	300—	00
10	VADA	130—	00
11	POLI	110—	00
12	TENTOLA	115—	00
13	APPAM	85—	00
14	SUKHEE	70—	00
15	JILEBI	225—	00
16	DOSAI	65—	00

Executive Officer T T D

SRIMAD PAADUKA SAHASRAM
OF
SRI VEDAANTA DESIKA

SRI D RAMASWAMY IYENGAR

(Continued from previous issue)

भोगान् अनन्यमनसां मणिपादुके ! त्वं
पुष्णासि हन्त भजताम् अनुषङ्गसिद्धान् ।
तेनैव नूनमभवत् भरतस्य साधो
अप्रार्थितं तदिह राज्यमवर्जनीयम् ॥ १४४ ॥

*Bhogan ananyamanasaam Manipaaduke! Tvam
Pushnaasi hanta bhajataam anushangasiddhaan
Tenaiva noonam abhavat Bharatasya saadhoh
Apraarthatam tadiha raajyam avarjaneeyam* (144)

Ratna-Paduka! On those who disregard everything else and think only of Thee, and worship Thee, Thou conferest pleasures not sought after by them, but which come to them unasked (like a by product). How wonderful? That is why to that dutiful and docile Bharata (the governance of the) the kingdom (of Ayodhya) which he never aspired for, and never wanted, became inescapable and unavoidable.

In praying for the Paduka, the only benefit that Bharata aspired for was the rendering of service to the Paduka as a substitute for service (kaimkarya) to Rama. That was his sole desire. But incidentally he obtained that which he not only did not aspire for, but positively disclaimed, viz., ruling over the Kingdom of Ayodhya. This incidental benefit is what is referred to here as आनुषङ्गिकसिद्ध भोगम्. That Sri Vedanta Desika is here seeking to illustrate the following saying is clear.

“शरीरारोग्यमर्थाश्च भोगाश्चैवानुषङ्गिकान् ।
ददाति ध्यायितां नित्यमपवर्गं प्रदो हरिः ॥”

(Vishnu Dharma 74 43)

Lord Hari desires to confer only Moksham or Apavaigam on those who are exclusively devoted to Him. But incidentally He also confers on them long life, good health, much wealth and similar items considered as pleasant and enjoyable.

One may ask how it can be said that Bharata governed Ayodhya when he had performed Pattabhishekam to Paduka. The answer is found in Valmiki Ramayanam itself. The Paduka Pattabhisheka Sargam (Ayodhya 115) winds up with the sentiment:

“स पादुकाभ्यां प्रथमं निवेद्य ।
चकार पश्चात् भरतो यथावत् ॥”

Bharata was Paduka's deputy—Viceroy, so to say. The Paduka acted through Bharata,—He was like the trustee or Shebait acting for and on behalf of an idol in the temple. The idol is a juristic person, but it can act only through a human being. So too the Paduka was the ruler. On that Emperor's behalf Bharata was the Viceroy deputising monarch.

This sloka also illustrates a verse of Kulasekharazhwar, the 9th verse of his Tirumozhi in praise of Tiru-vittuvakkodu

“ நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டதான்
தன்னையே தான்வேண்டும் அசுசெல்வம் போல் ”

“ Even like wealth which seeks him who wants only the Lord, and does not want it (the wealth),” Kulasekhara Alwar says to the Lord of Vithuvakkode, (Tirumutthakodu as it is now known in Kerala on the road from Shoranur to Guruvayur) even though You may not want me, I want only You and none and nothing else.”

Similarly Bharata did not want the (wealth of) Kingship of Ayodhya, but wanted only service to Rama-Paduka. But that kingship sought Bharata who wanted it not. A moral for all seekers after wealth. If you run after it, it will elude you. If you truly and sincerely shun it and run after God, it will run after you. Only wealth got like that is true wealth, for it is god-given wealth.

(144)

रामप्रयाणजनितं व्यपनीय शोकं
रत्नासने स्थितवती मणिपादरक्षे ! ।
पृथ्वीं निजेन यशसा विहितोत्तरीयम्
एकातपत्रतिलकं भवती वितेने ॥ १४५ ॥

*Raamaprayaanajanitam vyapaneeeya sokam
Ratnaasane sthitavatee Manipaadarakshe!
Prithveem nijena yasasaa vihitottareeyaam
Ekaatapatratilakaam Bhavatee vitene*

(145)

Manipaadarakashe! Seated on the throne (of Ayodhya), Thou dispelled the grief of Bhoomi (mother Earth) caused by the journey (to the forest) of Rama and covered her by the (upper cloth) of Thy fame and rendered her forehead bright and lustrous with the tilakam of Eka-chattra (single umbrella).

The benefits that accrued to several persons by the Paduka assuming the Kingship of Ayodhya are dealt with in this and the succeeding slokas.

First it is stated that Paduka wiped out the tears of Mother Earth.

The signs of a damsel in distress are usually her dishevelled tress and disturbed tilakam on the forehead. Mother Earth stricken with grief at Rama's departure to the forest renouncing her who had very eagerly desired His rulership (Akaamayata) evinced those symptoms. The bright Tilakam on her forehead had almost disappeared and her saree must have slipped away. The moment Paduka ascended the throne (Ratnaasanam), both these were set right. The yasas (renown) of Paduka acted as the uttareeyam which covers the upper part of the body like a போர்வை யசா விஹிதோத்தரீயா is almost a literal translation of இப்பார் முழுவதும் போர்த்தான் புகழ் கொண்டு a description, by Tiruvarangattammar in his Ramanuja Nootrantaadi, of how the great Ramanuja covered the whole earth with his renown

The other thing by which we can see that the grief of the Earth had been done away with, is the waving white umbrella proudly held over the throne

**छत्रं धारयत क्षिप्रमार्यपादविमौ मतौ ।
आभ्यां राज्ये स्थिते धर्मे पादुकाभ्यां गुरोर्मम ॥**

This is what Bharata exclaimed as a prelude to Paduka Pattabhishekam in fact the first act done at that coronation is the unfurling and holding aloft that umbrella, a chief emblem and insignia of royalty. This act is said to have restored the Tilakam on the forehead of mother Earth to its pristine brightness and bloom.

“வதனமதிக்குடைக்கீழ் ஆளுமே பெண்மையரசு”.

This is what poet Pugazhendı said of Damayanti in his Nalavenbaa. Swamy Desika says the same thing here about the reign of Paduka over earth. The Eka-chatra (single umbrella) held over paduka when she was crowned Ruler of Ayodhya is said to be a bright spot (Tilakam) on the forehead of Mother Earth.

Thus in this twin manner the grief of the world was wiped out and brightness restored

(145)

(to be continued)

SRI VENKATESWARASWAMIVARI TEMPLE, TIRUMALA

**REVISED PROGRAMME OF
ROUTINE PUJAS AND DARSANAM**

4-00 A M	to	4-30 A M	Suprabhatham
4-30 A M	to	5-30 A M	Viswaroopa Sarva Darsanam.
5-45 A.M	to	6-30 A M	Thomalaseva (Arjitham)
6-45 A.M	to	7-30 A M	I Archana (Arjitham)
7-30 A M	to	8-15 A M	I Bell and Sathumorai.
8-30 A.M	to	12-00 NOON	Sarva Darsanam.
12-30 P M	to	1-00 P M	II Archana (Ekantham) Bell.
1-00 P.M	to	6-00 P M	Saiva Darsanam.
6-30 P M	to	7-30 P M	Night Kainkaryams
7-30 P.M	to	9-30 P M	Saiva Darsanam
		10-00 P M	Ekanthaseva (Arjitham)

THURSDAYS :

4-00 A.M	to	4-30 A M	Suprabhatham.
4-30 A M	to	5-30 A M	Viswaroopa Sarva Darsanam
5-45 A.M	to	6-30 A.M	Thomalaseva (Arjitham)
6-45 A.M	to	7-30 A M	I Archana (Arjitham)
7-30 A.M	to	8-15 A M	I Bell and Sathumorai.
8-30 A.M	to	12-00 NOON	Sarva Darsanam.
12-30 P.M	to	1-00 P.M	Sallimpu and II Archana Private.
1-00 P M	to	5-00 P M	Saiva Darsanam
7-30 P M	to	9-30 P M	Poolangi Darsanam (Arjitham)
		10-00 P M	Ekanthaseva (Arjitham)

FRIDAYS :

4-00 A M	to	4-30 A.M	Suprabhatham (Private)
7-00 A.M.	to	9-30 A M	Abhisekam (Arjitham).
12-00 NOON	to	12-30 P M	Thomalaseva (Private)
1-00 P.M	to	1-30 P M	Archana (Private)
2-00 P.M	to	2-30 P M	Bell and Sathumorai.
2-30 P M	to	9-00 P M	Sarva Darsanam
		10-00 P M	Ekanthaseva (Arjitham)

Death: Religious Out Look

SRI R RAMA KRISHNA RAO
Bhilai

From a common man's point of view, death is departing of 'Prana' from the body. It is normally treated as 'Asubha' or inauspicious as compared to other instances like birth, marriage etc. This notion is predominant in almost all human beings barring a few. There is much fear of death among us. Every living being will try to avoid and escape from death either consciously or unconsciously.

The above features are native in us and nobody can deny them. There is also a terrible fear in our minds that death may knock us at any time and we may die prematurely. The normal tendency is that a man should get good education, secure decent job, lead a married life and have good children, retire peacefully from service, purchase house, witness the marriages of children and grand children also if possible, get old and then die. Is it not so? We are retiring from service but not tired with life. If it goes on automatically it is nice. But, in the actual life, it is not so. Life is like a fountain. The stream or pond can be compared as Brahman, the fleeting spray is life, which starts from low, rises to heights, again goes down and merges with original water.

The fear of death is due to the following facts —

- (i) Pain involved when the Prana is departing from the body
- (ii) Recognition and identification of body as permanent
- (iii) Attachment with life and its other aspects like riches, children, parents etc
- (iv) As we are not fully aware of the reality before birth and after death, a common man is not sure whether he is definite to get a nice life in next birth, if any
- (v) When an earning member departs, the surviving people will have to sustain the loss of person as well as to reinforce the money to keep up the rest of the members etc

A simple example can be taken. Suppose, a person is either ugly or born physically defective. Will it be possible for him to lead such a miserable life unending for a very very long time?

Old people, if they are not perishing, who will look after them and how can they get their food? Where there is no death, there need not be any physical development and growth. Can any body imagine of such a society? If children are not getting growth or where youth are not becoming old and if old are not perishing won't the consequences be bitter? If a person is born mentally underdeveloped can there be any remedy without natural death?

We travel in a Railway compartment, say in air conditioned coach, with all modern facilities. Can we sit in it for years together, so is the case with life too. If we are having all facilities in life, is it possible to sustain such pleasures for long? How far one can bear such happiness? The happiness of today may be a sorrow of tomorrow.

When we see the X'ray Photo of a T B patient or see the internal parts of the body through the Xrays (Screen), will any body, won't feel the treachery of the body?

It is clear that the life is filled with joys and sorrows, ups and downs, darkness and light, 'Raaga' and 'Dvesha' peace and disturbance etc., like the two sides of a coin. So, when we see birth, it is implied that death will follow it as day will be followed by night. Death, in turn will lead to better life. The reason for this statement is that every human being is reaping the 'Prarabdha' in every life. The early end to this residue of Karma and Prabha, earlier is the halt to life and death. Karma is not Karma Yoga at all. A Karma Yogi will directly get liberation but a Karmi will always does actions clinging for results, swinging between 'Raaga' and 'Dwesha' and 'Sukha and Dhukha'.

We have not realised what is Brahman until now and are not really aware as to what will happen after death but are conscious of death. The conscious feelings is slowly changed as avoiding it or postponing it due to fear. With all the experiences, we will come to understand that it is a boon to dissociate ourselves with the clinging to the results of our actions and to apply the sama-bhava through the Karmayoga in our daily life and ultimately mediate on Brahman which alone will remove the fear of death. On the Contrary we may welcome it as our purpose of life will be completely over after realisation, no attachment, above 'Dwandas' and above everything.

Everybody can say that it is easy to preach and difficult to follow. But if we develop the attitude of fearlessness towards death, then, so many virtues will come up before us. At that state of mind we can put a stop to all the IIIrd class social values and try to achieve something great.

Death will not become joy by mere postponement. But it will become joy if we realise the purpose of life. Many times, we see people dying prematurely. Some times children, sometimes very wealthy people, and yet other times youth. If we understand that it is due to the reason that the purpose is exhausted and irrespective of consequences and circumstances they will leave the body, that is enough to keep us away from normal sorrow. It will give a reasonable solution. This is a fact beyond doubt. This can be explained with the aid of an example. We are having a shirt and a Pant. But we don't keep them on till we go to bed. We will put on a Dhoti and that also we will leave in the morning and take towel etc. In the same way 'Atman' will take body to body till its final goal is reached *i e*, liberation. This is the secret of it. The moment the purpose of life is over, even though we are under the treatment of ten Doctors we are sure to die. Sometimes, even though we are dashed against a train, we will be rescued by a miracle. It is due to the above reason only.

So let us not brood over death. Let us not call it inauspicious. Even let us not be curious of it. Let us not be fearful of it. Let us develop 'Samabhava' and let death come at the appropriate time as we inhale air and leave it soon. The same 'Praanavaayu' cannot be preserved in the heart of long. It should go and come afresh again with cent percent purity. Is it not so?

There are three important slokas in Bhagawad Gita Chapter-II —Sankhya-Yoga which are given below for ready reference. The above compilation of ideas is connected with the slokas. As I am not competent to translate the slokas of Gita, the translation as given in 'Gita Rahasya' (Shri Tilak) and 'Gita Makarandamu' (Sri Vidya Prakashanandagiri Swamy) are reproduced below:—

देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
तथा देहान्तर प्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति ! ॥

“ Just as, for the one which assumes a corporeal form, there is (acquired) infancy, youth, and old age, in this body, so also, is another body (later on) acquired, (therefore) those who have acquired knowledge, do not suffer from any ignorance in this matter ” (Gita Rahasya—Page 871)

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय
नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।
तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि
संयाति नवानि देही ! ॥

“ Just as a man, casting off old clothes puts, on others and new ones, so the ‘ dehi,’ (that is to say, the Atman, which owns the Body), casting off old bodies, becomes united with others and new bodies ”

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ! !

“ To one that is born, death is certain, and to one that dies, birth is certain, therefore about an (this) unavoidable (according to your above mentioned opinion) matter, you ought not to grieve ” (Gita Rahasya—Pages 878 and 879)

So, let us pray God to give us strength to realise Him and let us try right from this life and now itself to attain that goal of self realisation

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥

(Gita—Chapter VIII—Sloka-19)

“ After many births, the Jnanin, having come to the empirical, conclusion that ‘ whatever is, is Vasudeva,’ comes and reaches Me Such a ‘ Mahatma ’ (that is, noble soul-trans) is rare ”

(Gita Rahasya—Page 1020)

OM OM OM
(SRI KRISHNAARPANA MASTHU)

VISHNU DHARMA

SRI D SATYANARAYANA

Kendriya Sanskrit Vidyapeetha Tirupati

(Continued from previous issue)

पुलस्त्य उवाच

तथेति चोक्त्वा स नृपः प्रविवेश महामुने ।

चक्रे च सकलं सम्यक् स्नात्वा देहप्रसाधनम् ॥ २७ ॥

- 27 Wending his way back to his apartment the king said as you order please—O sage then the king having bathed dressed in rich costumes, applied cosmetics pranked and preened himself with odours and ornaments

स्नातोऽनुलिप्तस्रक्धारी सुवस्त्रादिविभूषितः ।

नासत्यदस्त्रयोः पार्श्वमियाय वसुधाधिप ॥ २८ ॥

- 28 Rinsed clean aromatised with sweet smelling fragrance wreathed himself with flower garlands bedizened with tawdry and costly dress, and bejewelled with ornaments the king appeared before the twins

भूयोऽपि तौ यथापूर्वमङ्गोपाङ्गविलोकनम् ।

चक्रतुः नृपतेस्तस्य स्मितभिन्नौष्ठसंपुटौ ॥ २९ ॥

- 29 Again the twins had a scrutinizing look at the king, limb by limb and screwed their lips in a smiling smirk

तौ सहासौ समालक्ष्य स तदा वसुधाधिपः ।

हासस्य कारणं देवभिषजौ तावपृच्छत् [७४ व] ॥ ३० ॥

- 30 Having seen them in a simper with their lips apart the king asked them the reason of this silly smile

पृच्छन्तं च ततो दाल्भ्य नृपतिं हासकारणम् ।

यद्वचतुर्महाभागौ तच्छ्रुणुष्व वदामि ते ॥ ३१ ॥

31. O Dalbhya, I now capitulate for you what the twins divulged to the enquiring king the cause of their smile

अश्विनौ ऊचतुः

Twins spoke.

शृणु भूपाल सकलं हास्यकारणमावयोः ।

युष्मद्दर्शनसम्भूत क्षणापचयहेतुकम् ॥ ३२ ॥

- 32 O King! listen all that which is the cause of our evanescent smile on seeing you and caused because transiency.

अस्नातस्य भवेत्भूष यादृशी ते सुरूपता ।

साम्प्रतं तादृशी नेयं भूषितस्यापि भूषणैः ॥ ३३ ॥

33. The smart beauty and nattiness that embellished you before the bath were far more attractive than the elegance you possess now, decorated with ornaments

स्नातः स्त्रग्दामधारी त्वमनुलिप्तः सुभूषितः ।

तथाप्यस्नात एव प्राक्शोभनोऽभून्न साम्प्रतम् ॥ ३४ ॥

34. Though bathed, embellished in wreaths, pasted on (in sandal-wood paste), profusely bejewelled, you were far more attractive and pretty earlier when you had not had the bath and other cosmetic treatment

राजोवाच

The king spoke.

किन्तु तत्कारणं येन व्यायाममलिनाम्बरः ।

शोभनोऽहमभूवमिदानी न विभूषितः ॥ ३५ ॥

35. Please tell me, what is the rationality in assigning a higher mark to me when I wore dirty dress and ugly looks on account of dirt due to physical exercises in comparison to the present rich and mellow dress and a more refined embellishment on my person now

अश्विनौ ऊचतुः

Asvins spoke.

दिव्येन चक्षुसा भूय कालस्यास्य च तस्य च ।

वयः परिणतिं सूक्ष्मां पश्यावोऽपचयप्रदाम् ॥ ३६ ॥

36. We perceive the subtlity of deteriorating change in you between that point of time and this, ageing caused by the reanimation process of time

यथा हि नाडिकापूर्णा गलत्यविरतं नृप ।
नृणां परिणतिस्तद्वत् शरीरगृहणादनु ॥ ३७ ॥

37. As the time-machine when screwed to full continues to work non-stop so a man transforms without a pause as he is embodied

जन्मतोनन्तरं बाल्यं पौगण्डत्वं ततः परम् ।
यौवनं मध्यदेहित्वं वार्द्धक्यं च ततः नृणाम् ॥ ३८ ॥

38. Childhood follows after birth, thereafter adulthood, youth with rounded up physique and thence the old age.

स्थूलदृष्ट्या [७५ अ] प्रपश्यन्ति न तु तत्सूक्ष्मदर्शिनः ।
निमेषशतभागस्य सहस्रांशक्षणे नृप ॥ ३९ ॥
तस्याप्ययुतभागांशो भवत्यपचये नृणाम् ।
सूक्ष्मातिसूक्ष्मापचयी भवत्येषु पुमान् नृप ॥ ४० ॥

- 39-40. People do not discern precisely but view things only grossly In the thousandth part of a hundreth fraction of a minute even in the millionth part of it transformation of man takes place in an infinitesimally microscopic quantity.

परिणामं क्रमाद्याति तृप्तिं परिपिबन्निव ।
तदहं जातबालस्य बालस्यापचयो हि सः ॥ ४१ ॥

41. Transformations from the childhood to youth, give a sense of satisfaction but in fact it is an impairment because the diminution of each passing minute irretrievably forfeit the status of the child.

प्रतिक्षणांशो या वृद्धिः बालस्यापचयो हि सः ।
पौगण्डे यौवने चैव वृद्धिके च महामते ॥ ४२ ॥
हानिक्रमस्स एवोक्तः यो बाल्ये कथितस्तव ।
कान्तिर्या नृपबालस्य पौगण्डस्य हि सा कुतः ॥ ४३ ॥

- 42-43. Metastatic transition is but a phaze of transformation of time facet in the three stages of adult, youth and old age.

Transmogrification from youth to decrepit old age has the same process of wasting out

तत्कान्तिसौकुमार्याद्यैः शून्यमेव हि यौवनम् ।

कान्त्यादिसम्पदो हानिः परमा नृपवार्द्धके ॥ ४४ ॥

- 44 Where is that fascinating and serene attraction of the childhood Supple loveliness wanes away in the youth and gets completely wasted away in the old age

तत्राप्यनुक्षण हानिर्हानिरामृत्युतो नृप ।

एवं प्रतिक्षण शार्ङ्गं नृणामपचयप्रदः ॥ ४५ ॥

- 45 There even every moment it tickles away towards death Thus every fraction of a moment is causing wasteful drain

कुर्वतः किमुकालस्ते महान् स्नानप्रसाधनम् ।

अस्मत् दृष्टो भवान् यावत् प्रविष्टो निजमन्दिरम् ॥ ४६ ॥

- 46 We had a look at you before you entered your chambers to primp yourself the duration of time you have been beautifying yourself by bath and cosmetics you had caused yourself to degenerate

तावद्धानिमनुप्राप्तः किमुया [७५ ब] मार्यसंस्थितः ।

यादृशोऽद्यभवास्तादृक् इवो न रूपं नरेश्वर ।

पश्यावश्चस्तनो नैव चतुर्थेऽह्निर्न च तन्मयम् ॥ ४७ ॥

- 47 The beauty with which you are adorned to day, shall not last the next day even The subsequent day the loveliness shall evaporate and the fourth day even that gracefulness shall not continue to last

एवं समस्तभूतानि स्थावराणि चराणि च ।

प्रतिक्षणं सापचर्यं प्राप्नुवन्ति महीपते ॥ ४८ ॥

- 48 O King! this is the destiny of all the beings animate and inanimate they undergo a transformation every minute

तस्मान्न कौतुकं कार्यं भवता तु नरेश्वर

यत्ते रूपमभूत्पूर्वमप्रसाधितशोभनम् ॥ ४९ ॥

- 49 Therefore O king do not get excited and get curious that the beauty unadorned was more graceful

(To be continued)

ஸப் தகிரி

மலா 2] பிபரவரி [இதழ் 9

ஆசிரியர்

எம் சந்திரமௌளி ரெட்டி,

எம் ஏ, ஐ. ஏ. எஸ்

எகலிக்யூடிவ ஆபீஸர்

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்,

திருப்பதி

★

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5/-

தனிப் பிரதி 35 பை

★

மாத இதழ்க்கும், மற்றும்

இதர விபரங்களுக்கும்

ஆசிரியர்,

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம்

திருப்பதி.

பொருள் அடக்கம்

பக்கம்

ஆசிரியர் உரை 34

பாரத ஜோதிஷத்தின்
வரலாறு 41

முககவி கண்ட காப்பியம் . 45

தைத்திரீய ஆரணயகம் ... 49

தாம மூர்த்திகள் இரண்டு . . 55

இராமாவதாரம் 57

சரணுகதி . 62

ஆசிரியர் உரை

வெகு நாட்களாக எதிர்பாராகக் கப்பட்ட “கலயாணி ரிசர்வோயர்” திட்டம் இப்பொழுது செயல்படும் நிலைக்கு கொண்டுவர ஒரு நவீன உருவத்திற்கு வந்து உள்ளது சுமார் ரூ 3 கோடி செலவில் அமைக்கப் போகும் இததிட்டத்தில ரூ 120 லக்ஷம் தேவஸ்தானம் அளிக்க இருக்கிறது இத்திட்டம் நிறைவேற்றினால் பலகலைக் கழக சுற்றுப் பக்கத்தில தண்ணீர் வசதி அளிப்பதோடு அல்லாமல், திருமலை பட்டணத்திற்கு சுமார் 5 லக்ஷம் காலன் தண்ணீர் கிடைக்கப் பெறும். யாத்ரிகார்களுக்கு தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படாதவாறு தவிரக்கலாம். இததிட்டத்தை கூடிய விரைவில் முடிக்க தன்னால் வாக்களித்த நிதி உதவியை தர தேவஸ்தானம் முன் வந்தது

தமது உத்தம கொள்கைகளின் மூலமும், தன் நம்பிக்கை மூலமும் பாரத சரித்திரத்தில் ஒரு பொற்காலத்தை அமைத்த, திருமதி இந்திரா காந்தியால் அடிக்கல் நாட்டு விழா நடத்தப்பட இருக்கிறது பல வருஷங்கள் வரை ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் ஆசைகள், குறிக்கோள நிறைவேற்ற நாட்டின் முதல வரால் துவக்கப்படுவது தேவஸ்தானத்தோடு கருப் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி இந்த மாதம் 3-ந தேதி இரவு திருமலைக்கு வருகிறார் மறுநாள் காலை சுப்ரபாத, அபிஷேக சேவைகளுக்குச் சென்று ஏழு மலையான் அருளைப் பெருவாயுத்தத்தில் வெற்றி கிடைத்தப்பிறகு ஏழுமலையான் அருளைப் பெறவே வருகிறார்.

தேவஸ்தான அதிகாரிகள் மனப்பூர்வமாக, எல்லை இல்லாத மகிழ்ச்சியுடன் நம் நாட்டு முதல் வரை வரவேற்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். எப்பொழுதும் அவருக்கு ஏழுமலையான் அருள் கிடைக்கும். அவரது உததமமான ஆலோசனைகளுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் ஏழுமலையான் தமது முழு ஆசைகளை தருவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இலவச அறுவை சிகித்சை

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் ஆதரவால் சுமார் 15 நாட்கள் டாக்டர் மோடியால் செய்யப்பட்ட அறுவை சிகித்சைகள் வெற்றிகரமாக முடியப்பட்டன டாக்டர் மோடி 1200 க்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு கண் சம்பந்தப்பட்ட பல அறுவை சிகித்சைகளை செய்தார் தேவஸ்தானம் நோயாளிகள், அவர்

களுக்கு உதவி புரிய வந்தவர்கள் சுமார் 45,000 க்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு உணவு வசதி செய்து தந்தது அறுவை சிகித்சை பட்டியலை நோக்கும் பொழுது, இதுவரை செயதவை பலனற்று போகவில்லை என்றும் கண பாவை அளிப்பதில் பூண வெற்றி கிடைக்கிறது.

மோடி அவர்களை பரிசுத்த ரிஷி எனலாம். தன்னல மற்ற சேவை செய்யும் மோடி அவர்களை தேவஸ்தானம் கௌரவித்து ஆவன உதவி செய்தது. இதைப் போல் மற்ற சமுதாய சங்கங்கள் அவரது தன்னலமற்ற தியாக உணர்ச்சியை கௌரவித்து, நாட்டில் பெருகி வரும் மக்களினடையே இருக்கும் குருட்டுப் பார்வையை போக்க வழி செய்வோராக. பல கண் வைத்திய

நிபுணர்கள், இதில ஈடுபட்டோர்கள் இருப்பினும் கண பாவை அளிகும விஷயத்தில் சற்று பின் தங்கி உள்ளோம். இந்த அரிய சந்தாபபத்தை கௌரவித்து ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கிடைக்கச் செய்து நமது மக்களின் நலனுக்கு ஈடுபடும் கழகங்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக அமையவேண்டும். இப்படி இலலையெனில் சாம்பலில் இட்ட பன்னீர் போல ஆகி விடும்.

அனுவிவிருந்து. அகில உலகத்தையும் படைத்து, ஆட்டி ஆனந்தப் பரவசம் செய்யும் ஆதிநாராயணன், இருதயத்தில் வீற்றிருக்க, ஒன்பது வாசல் உள்ள, நடமாடும் கோயிலாம் மனிதன். பிறகு மக்கள் சேவை நாராயணன் சேவையே ஆம்.

செய்திச் சங்கம்

மதராஸில திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான விசாரணை நிலையத்தின் 23-வது வருடாந்தார விழா சிறப்பாக நடந்தேறியது சுப்பரபாத போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசளிக்கப்பட்டது.

விசாரணை நிலையத்தின் அருகே அங்குரித்து அமைக்கப்பட்ட பந்தலில், தமிழ்நாட்டு கவானர் ஒரு கே கே ஷா அவர்கள் தலைமை தாங்க, கூட்டம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது.

கே கே ஷா தமது உரையில் வேதங்கள், உபநிஷதங்கள் முதலியனவற்றிற்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் பரிசோதித்து, மக்களுக்கு அவ்விஷயங்களைப் பரப்ப, தேவஸ்தான நிதிகளை செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். வெளிநாட்டு மக்கள் தங்கள் கலாசாலைகளில் இந்திய மதச் சம்பந்தமான விலைமதிக்கவொண்ணாத தத்துவங்களை வெளியிடும், நம நாட்டு மக்கள் இவ்விஷயத்தில் அதிக சிரத்தை காட்டாததை குறித்து விளக்கினார்.

சபையில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் ஆந்திர பிரதேசத்தின் முதல் அமைச்சர் திரு பி வீ நர்ஸிமஹாராவ அவர்கள்

மினசார விளக்குகளால் அவ் காலகதப்பட்டு தேவஸ்தானத்தின்
செபது விசாரணை அலுவலகம்

ஆந்திரபிரதேச முதலமைச்சர் திரு பி வி நரசிம்மா
ராவ், கவானா அளித்த உரைக்கு தமது அபிபிராயத்தையும்
ஒரு மனதாகத் தெரிவித்தார் தமது மாகாணங்களில் புதிதாக
அமைக்கப்படும் பலகலை கழகத்தில் ஆஷ்வாநமய சம்பந்தப்
பட்டவற்றை பரிசீலித்து போதிகை ஏற்பாடுகள் செய்யப்
போவதாக வரக்களித்தார்

சபை ஆரம்பிக்கும்முன் விசாரணை நிலையத்தின் காரியதாசி
திரு ஸி சஞ்சீவிநாயுடு, முக்கிய நபர்களிடம் வந்த வாழ்த்து
பத்திரங்களை வாசித்தார் தகவல் சங்கத்தலைவர் கே வெங்கட்
ஸ்வாமிநாயுடு வருடாந்தர பத்திரத்தைச் சமர்ப்பித்து, மத்திய
வாக மக்களுக்கு ஏற்ப விவாஹங்கள் செய்துவைப்பதற்கும்,
மதச்சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தவும், ஒரு பெரிய ஹால்
அமைத்துத் தர தேவஸ்தானத்தைக் கேட்டுக் கொண்டார்

திருமதி ஷா அவர்கள் சுபரபாத போட்டியில் வெற்றி
பெற்ற நபர்களுக்கு பரிசு அளித்தார்

தேவஸ்தான தாமகர்த்த மண்டலி அங்கத்தினர் கே ஸிததய்யாநாயுடு, ஹிந்துமத பிரசார விஷயங்களில் தேவஸ்தானம் செய்து வரும் முறைகளை விளக்கினார்.

அமைச்சர் திரு கே. கோபால்நாயுடு (போக்குவரத்து) அக்கிராஜு வாகுதேவராவ் (செய்தித்துறை) தேவஸ்தான குழுத்தலைவா திரு ஜி. ரங்கராஜு, சர்வஸ்ரீ வி சன்னியாசி நாயுடு, கட்டன்ன, கே. பி கிருஷ்ணமூர்த்தி, பி. நாகிரெட்டி ஆகியோர்கள் கலந்து கொண்டனர்

*

*

*

*

இலவச அறுவை சிகிச்சை

திரு டாக்டர் மோடி அவர்களால் நடத்தப்பட்ட 15-வது இலவச அறுவை சிகிச்சையை தேவஸ்தான கார்ய நிர்வாக அதிகாரி திரு கே சந்திரமௌளி ரெட்டி தொடங்கி வைத்தார்

11-1-72 முதல் 25-1-72 வரை தேவஸ்தானத்தாரின் உதவியால் இரண்டாவது சத்திரத்தில் நடத்தப்பட்ட அறுவை சிகிச்சையில் டாக்டர் மோடி அவர்கள் 24,000 நபர்களுக்கு மேல் பரிசோதித்தார் 8000 நபர்களுக்கு இலவசத்தில் மருந்துகள் வழங்கினார். 1220 அறுவை சிகிச்சைகள் செய்தார். இதே தொடல்லாமல் தேவஸ்தான 45,346 மேம்பட்ட நோயாளிகளுக்கும், அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வந்தோர்களுக்கும் இலவச உணவு அளித்தது.

திரு மோடி அவர்கள் 15 வருடங்களில் செய்த அறுவை சிகிச்சைகளில் சுமார் 2,67,884 நபர்களை சோதனை செய்தார் எனவும், 91370 நபர்களுக்கு இலவச மருந்து அளித்ததாகவும், 17165 நபர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை நடத்தியதாகவும், சம பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் பட்டியலிருந்து தெரிய வருகிறது.

அறுவை சிகிச்சையை முன்னிட்டு தேவஸ்தான காரய நிர்வாக அதிகாரி சந்திரமௌளி ரெட்டி இலவசமாக பஸ் ஒன்றை கொடுத்தார். மற்றும் உதவி கார்ய நிர்வாக அதிகாரி ராமசாமி ரெட்டி அவர்கள், போக்கு வரத்து அதிகாரி கே வி. ராமிரெட்டி அவர்கள், கே எஸ். ரெட்டி டிபோ மேனேஜர் அவர்கள் மற்றும் சில அதிகாரிகள் வந்திருந்தனர்.

அறுவை சிகிச்சை முடிவுவிழா இரண்டாவது சத்திரத்தில் 25-1-72 அன்று நடந்தது. சித்தூர் ஜில்லா கலெக்டர் திரு பி வி. ராமாராவ் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். யாத்ரீகர்கள் சௌகர்ய அதிகாரி வாகுதேவ நாயுடு அவர்கள் தலைவரை வர

வேற்று, மோடி அவர்களின் திறமையை விளக்கினார். சச்சி தானந்தம் அவர்கள் அறுவை சிகித்சை படடியலை சமாப்பித்தார்.

தேவஸ்தான கார்ய அதிகாரி திரு சந்திரமௌளிரெட்டி அவர்கள் தமது நன்றி உரையில், இதுவரையில் செய்த அறுவை சிகித்சைகள் செய்த பிறகு வேண்டிய கவனிப்பு இல்லை என்பதில் ஆதாரமற்றது என்றும் இதனால் எவரும் இறக்கவில்லை என்றும் கூறினார். இந்த அறுவை சிகித்சையில் ஒத்துழைத்தோருக்கு தமது நன்றியை தெரிவித்தார்.

பீஹார் மாஜி கவர்னா ஸ்ரீ எம் அனந்தசயனம் அய்யங்கார் தமது உரையில் ஸ்திரமாக உள்ள கண வைத்திய நிபுணர்கள் டாக்டர் மோடி வழியைப் பின்பற்றி, சமுதாய சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

சுதந்தபலேவா ஸ்ரீ. பி. வி. ராமாராவ் மோடியினது தன்னல சேவையைப் பற்றி விவரித்தார். தமது நாட்டில் எல்லோரையும்விட இவரே பாரத மக்களுக்கு நன்முறையில் கண வைத்தியம் செய்து வருகிறார் என்றும் கூறினார். மோடி பட்டியல் அனுசரித்து, சிறிது பொருள் சேகரித்து இருந்தால் இச்சமயத்தில் ஒரு கோடீஸ்வரராக திகழ்ந்து இருப்பார் இப்பேற்பட்ட ஆலோசனை அவருக்கு இல்லாததால், அவரது தியாக உணர்வு நமக்குத் தெரிய வருகிறது இப்பேற்பட்ட தியாக மூர்த்திகு பாரத ரத்னம் என்று விருது வழங்கி பாரத அரசு கௌரவிக் இயலும். மக்களின் சேவை இறைவனது சேவை என்று சொல்லி தமது உரையை முடித்தார்.

ஸ்ரீமதி பி. வி. ராமாராவ் இலவச கண வைத்திய பணியில் ஈடுபட்டு உதவி செய்தோருக்கு நற்சாட்சி பத்திரம் அளித்தார்.

டாக்டர் தமது நன்றி உரையில், 1943-ம் வருடம் முதன் முதலில் குஜராத் மாகாணத்தில் எப்படி இலவச கண வைத்திய சிகித்சை ஆரம்பித்தார் என்பதை குறித்து விவரித்தார். இந்த இலவச வைத்தியம் 800-வது என்றும் கூறினார்.

அச்சத்துடன் கூடிய சாஸ்திர சமுதாய வளர்ச்சியினால், மக்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சி குறைந்து விடுகிறது. யோகங்கள், மற்ற தத்துவ சம்பந்தமான செயல்களில் ஈடுபட்டால் மீண்டும் அவர்களில் ஆன்மீக உணர்ச்சி வளர உதவும் என கூறினார்.

இரண்டாவது சத்திர அதிகாரி ஸ்ரீ. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி நன்றி உரையுடன் சபை முடிந்தது.

*

*

*

*

திருமலையில் முதல் அமைச்சர்

ஆந்திரப் பிரதேச முதல மந்திரி ஸ்ரீ. பி. வி. நரசிம்ஹ ராவ் 5-1-72 அன்று திருமலையில் ஏழுமலையானைத் தரிசித்து அவரது ஆசிகளைப் பெற்றார் ஸ்ரீ ரங்கராஜு குழுத்தலைவரான மற்ற அங்கத்தினர்கள் அவரை வரவேற்றனர். தேவஸ்தான கார்ய அதிகாரி ஸ்ரீ சந்திர மௌளி ரெட்டி அவரை வரவேற்றார்.

திருமலையில் கமிட்டித் தலைவா ஸ்ரீ ரங்கராஜு, தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் தேச பாதுகாப்பு நிதிகாக 10 லக்ஷ ரூபாய் செக ஒன்று கொடுத்தார். தேவஸ்தான கமிட்டியின் மற்ற அங்கத்தினர்களும் வந்து இருந்தனர்

* * * *

திருத்தணிக்கு பஸ் போக்கு வரத்து

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தணி கேஷத்திரத்திக்கு திருப்பதியிலிருந்து தேவஸ்தான பஸ்கள் செல்கின்றன இதனால் திருப்பதி திருத்தணி கேஷத்திரங்களைத் தரிசித்து, நல்லாசிகளைப் பெற முடியும். இதர விஷயங்கள் திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான போக்கு வரத்து ஜெனரல் மேனேஜர் ஆபீஸரிடமிருந்தோ, அல்லது திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான விசாரணை நிலையம், திருத்தணியிலிருந்தோ தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* * * *

பெங்களூர் பஸ்களின் டிக்கெட் விலை அதிகரிப்பு

மைசூர் அரசாங்கம் பஸ்களின் டிக்கெட் விலையை அதிகரித்ததால் திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானம் பெங்களூர்க்குச் செல்லும் பஸ்களின் டிக்கெட் விலையை அதிகரித்தது. இப்பொழுது பெங்களூரிலிருந்து பெரியோருக்கு ரூ. 10-10, சிறியோருக்கு (அரை டிக்கெட்) ரூ. 5-10.

* * * *

நாராயணவனத்தில் தேப்போற்சவம்

நாராயணவனம் கிராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கல்யாண வெங்கடேஸ்வரஸுவாமிகு தேப்போற்சவம் 10-2-72 லிருந்து 14-2-72 வரை நடைபெற இருக்கிறது

நாராயணவனத்தில் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரஸுவாமி, ஆகாச ராஜ குமாரத்தி பத்மாவதியை மணந்தார் என புராணப் பிரசித்தி.

* * * *

பாரத ஜோதிஷத்தின் வரலாறு

—: ஸ்ரீ என சுந்தரராஜன் B A , சென்னை - 44. —

★ ★ ★

வேதத்தில் ஒரு அங்கமாக ஜோதிஷத்தைக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேதாங்கம் ஜோதிஷம் என்று ஒரு பிரிவே வேதத்தில் இருக்கிறது. இதில் நக்ஷத்திரங்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் வருஷ ஸுசத்தத்தில் “சந்திர மா மனஸோ ஜாதக்ஷு ஸுடோ அஜாயத்” “பதபயம் பூமி திச: ச்ரோதராபத ததாலோகாகுப அகபயன்” என்றதாலும், ஸ்ரீ ஸுகத்தத்தில் “சந்திரம் ஹிரண்மயம் லக்ஷ்மீ” என்றதாலும், “சூர்யம் ஹிரண்மயம் லக்ஷ்மீ” என்றதாலும், கிரகங்களைப் பற்றி வேதத்தில் கூறியிருப்பது நிதாசனம்.

காலம் சென்ற பி ஜி திசை தாம் எழுதியுள்ள THE ORION என்ற புத்தகத்தில் 38-ம் பக்கத்தில் “வேதாங்க ஜோதிஷத்தில்” கூறியுள்ளதை எடுத்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் அவர் கூறுவது “சூரியனும் சந்திரனும் சேர்ந்து ஸரலிஷ்டா நக்ஷத்திரத்தின் அவிட்டம் ஆரம்பத்தில் ஸபுட ரீதியாக இருந்தபோது காலகணக்கின் முதல் வருஷம் ஆரம்பமாயிற்று; உத்தராயணம் அப்பொழுதுதான் துவங்கியது” என்று கூறியுள்ளார். வேத காலத்தில் ஆரியர்கள் கற்ற கல்விகளைப் பற்றிக் கூறி ஒரு உபநிஷத் பட்டியலே கொடுத்துள்ளது. அந்தப் பட்டியலில் “வேதம், இதிகாசபுராணம், பிதருயா, ராசி, முதலியனவகளுடன் நக்ஷத்திர வித்யா வான சாஸ்திரம்” இடம் பெறுகிறது. மற்றொரு உபநிஷத், “வேதம், சிதை, கல்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தம்,” இவற்றுடன் “ஜோதிஷம்” இருந்ததாகக் கூறுகிறது. இந்த ஆறுமே “வேதாங்கங்களாக” உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான்கள் மஜுமதார், ராய் செளத்ரி, முதலியர்வாகள் எழுதியுள்ள இந்திய சரித்திரத்தில் ரிகவேதம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு சுமார் 2000 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார்கள். கி மு 2000 ஆனால் “பகவத் கீதை” யில் வேதங்களைப் பற்றி கூறப்பட்டிருப்பதாலும், பாரதப்போர் முடிந்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான்தாம் வைகுண்டம் சென்றதும் கலி ஆரம்பமாகும் என்று மஹாபாரதத்தில் கூறியிருப்பதாலும், தற்கால வான சாஸ்திரத்தின்படி கலி, கிறிஸ்துவுக்கு சுமார் 3102 ஆண்டுகளில் கி மு 3102

ஆரம்பம் என்று கூறியுள்ளதாலும், வேதங்கள் 3102 கி. மு. வுக்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது. மேலும், மஹாபாரதத்திற்கு முன்பே ராமாயணம் ஏற்பட்டதால், இந்த இரு புராணங்களும், வியாஸரும், வால்மீகியும் கி. மு. 3102-க்கு முற்பட்டவர்கள் என்பது விளங்கும். வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஸ்ரீராமன் அவதரித்த காலத்தைக் கலி பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“ ததஸச துவாதஸே மாஸேசைத்ரே நவமிகே திதௌ நக்ஷத்ரே அதிதி தைவதயே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸததேக்ஷ பஞ்சசு கரஹேஷு கர்க்கடேலகனே வாகபதா விந்து நாஸஹா பரோதயமானே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸக்ருதம் ”

சைத்ரமாஸம் நவமி, புதன்கிழமை புனாவஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஐந்து கிரகங்கள் உச்சத்திலிருக்கும் போது கடகலக்னத்தில் ஸ்ரீராமர் அவதரித்தார் என்பது இதன் பொருள்:

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்திலும் பாரத போருக்கு அமாவாஸை அன்று நாள் பார்த்து ஸகாதேவர் கொடுத்ததும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அமாவாஸை முதல நாளை சூரிய சந்திரா சேர்க்கையால் ஏற்படுத்தியதையும் அறிவோம். மேலும் நக்ஷத்ர மண்டலம் கிருத்திகை நக்ஷத்ரத்துடன் ஆரம்பமானது என்று “ஸ்தபாத பராம்மணம்” கூறுகிறது மேலும் “யாஜுஷ ஜோதிஷத்தின்” 5-வது ஸ்லோகத்தை வியாக்கியானம் செய்த “ஸோமகார சேஷ நாகா” காக ஸம்ஹிதையிலிருந்து மேற்கோள் காட்டி “தேஷாமச ஸாவேஷ ம நக்ஷத்ராணாம் கர்மாஸு கிருத்திகா பிரதமாம் சக்ஷதே ஸ்ரவிஷ்டாது ஸம்ச் யாயாஹ் பூவ லக்னா- னாம்” என்று கூறியுள்ளார் அதாவது நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லாம் கிழக்கில் ஸ்ரவிஷ்டா நக்ஷத்திரம் இருந்தது என்று பொருள்.

பிரஹமாண்ட புராணம் (அத்-54) பின் வருமாறு கூறுகிறது. -

“ கிருத்திகாணம் யதா சூர்யா பிரதமாம் சாகதோ பவேத் விசாகாணம் ததா ஞ்நேயாஸ சதுர்த்தாம் சே நிஷாகரா விசாகாணம் யதா சூர்யாஸ சரதே அமசாம் த்ரிதீயகம் ததா சந்திரம் விஜாநீயத கிருத்திகா சிராஷி ஸதிதம் விஷுவநதம் ததா வித்யா தேவா மஹுா மஹரிஷ்யா ஸம் ராதரி ரஹஸ் சைவ யாதாததத் விஷுவத் பவேத. ”

இதன் பொருள் பெளர்ணமியை ஐசூரியன் கிருத்திகை நக்ஷத்-
திரத்தில் பிரவேசிக்ருமபோது சந்திரன் விசாகம் 4 பாகையில்
இருந்தது. சூரியன் விசாகம் 3 பாகையில் பிரவேசிக்ருமபோது
சந்திரன் கிருத்திகையின் ஆரம்பத்தில் இருந்தது அந்த
காலங்களில் பகற் பொழுதும் இரவுப் பொழுதும் சமமாக
இருக்கும் என்று மகரிஷிகள் கூறியுள்ளனர்.

மேற் கூறியவற்றிலிருந்தெல்லாம், கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு
சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கி மு 3000 வேதாங்க
ஜோதிஷம், ரிகவேதம், உபநிஷததுக்கள், பிராம்மணங்கள்,
ராமாயணம், மஹாபாரதம், பிரஹ்மாண்ட புராணம் முதலிய
நூல்களிலெல்லாம், கிரகங்களைப்பற்றியும் நக்ஷத்திரங்களைப்
பற்றியும், வான சாஸ்திர விஷயங்களைப் பற்றியும்
ASTRONOMICAL DATA கூறியிருப்பது புலனாகும் இது
இவ்வாறு இருக்கையில், கிரேக்கர்கள் THE GREEKS நம்
நாட்டில் முதல முதலில் படையெடுத்து வந்தது சுமார் கி. மு
327-ல் அதாவது மேற்கூறிய நூல்களுக்கு சுமார் 2700 வருடங்-
களுக்குப் பிறகு ஆகையால் நமமுடைய ஜோதிஷ சாஸ்திரம்
கிரேக்கர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டது என்று கூறுவது
அசட்டுத்தனமாது. ஆதாரமற்றது. (விஞ்ஞான ரீதியாக
நிலைக்க முடியாதது) மேலும் உலகப் புகழ்பெற்ற “சூரிய
சித்தாந்தம்” என்ற நூலை எழுதிய ஆரிய பட்டர், வராஹ
மிஹிரருக்கு முன்பு வாழ்ந்தவா இவருடைய சித்தாந்தத்-
தையும் மற்றும் நான்கு சித்தாந்தங்களையும் ஆராய்ந்து ஸ்ரீ
வராஹ மிஹிராச்சார்யார் தம்முடைய “பஞ்ச சித்தாந்திகா”
என்ற நூலை எழுதியுள்ளார் வராஹமிஹிரா, மஹாகவி காளி
தாஸருடன் உஜ்ஜனியில் விககிரமதித்தனுடைய ராஜசபையில்
வாழ்ந்தவர் காளிதாஸர் தாம் எழுதிய “ஜோதிர் விதா-
பரண” த்தில் வராஹமிஹிரரை “நவரத்தினங்களில்” ஒரு-
வராகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். காளிதாஸர் தாம் இந்த நூலைக்
கலியுகாதி 3068 வது வருஷத்தில் எழுதியதாக

“வாஷே ஸிந்தாரா தர்ஸனாபரா குணேர்
யதே கலான ஸமஸ்தே, தே மாஸே மாதவ
ஸஞ்ஜிதேத்ர விஹிதோ கிரந்த கிரியோபக்ரமா.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் கவி கி மு 3102-ல் ஆரம்பித்த
தால், காளிதாஸரும், வராஹமிஹிராரும் கி மு. 34-ல் வசித்த
தாக இதனால் ஏற்படும், ஆகையால் ஆரிய பட்டர் இதற்கும்
முன்பு இருந்தாரா என்று ஏற்படும். மேலும் வராஹா

மிஹிராச்சாரியாரா தமமுடைய “பிருஹத ஸம்ஹிதையில்” “ஆஸ்லே ஷாராததா தக்ஷிணம் உத்தரம் அயனம ரவோர் தனிஷ்டா த்யான நுானம கதாசிதாவிந யேனோக்தம பூர்வசாஸ்திரேஷு” என்று “வேதாங்க ஜோதிஷத்தில கூறியதையே திருமபக கூறுகிறார் மேலும் தமது “பிருஹத ஜாதகத்தில்” “யவனா” களைப்பற்றியும் “யவனாச்சாரியாரை” பற்றியும் குறிப்பிட்டு அவர்கள் கொள்கை தமக்கு சரியாகப்படவில்லை என்று குமப லசனப பலன்களை பற்றி கூறுமபோது சொல்லுகிறார் “யவனாக்கள்” எனபது கிரேக்கர்கள் என்றும் “யவனாச்சாரியாரா” எனபவா கிரேக்கர்களுக்கு ஆசாராயராக இருந்து ஜோதிஷம் சொல்லிக் கொடுத்தவா என்றும் கூறுகிறார்கள். இவற்றாலெல்லாம் இந்த தேசத்து ஜோதிடமும் வான சாஸ்திரமும் கிரேக்கர்கள் இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே ஏற்பட்டன எனபதும் விளங்கும் மேலும் ஜோதிஷத்தின் வேர் போன்ற பராசர மஹரிஷி எழுதிய “பராஸர ஹோரா சாஸ்திரம்” எனபது “பாரதம்” எழுதிய வியாஸரின் தந்தையான பராசரரால் எழுதப்பட்டது. இன்றும் ஜோதிடர்களுக்கு இன்றியமையாதது. இது “பாரதத்திலும்” தொன்மையானது ஸத்யாச்சாரியாரா எழுதிய “துருவநாடி” “பஞ்ச சிததாந்தம்” இவைகளும் இதே காலத்தில் எழுதப்பட்டவை இவைகளை வராஹமிஹிரா முதலியோர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இவைகள் எல்லாம் நமமிடமிருந்தே கிரேக்கர்கள் ஜோதிஷ வான சாஸ்திரங்களைக் கற்றுச் சென்றனர் எனபதற்கு சான்றுகள்.

— தேவை —

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தான மாத வெளியீடு
ஸப்தகிரி விற்பனை செய்வதற்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை.
எல்லா விவரங்களுக்கும் விண்ணப்பத் தாள்களுக்கும்
கீழ் கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதவும்

The Editor, SAPTAGIRI, Tirupati. (A.P)

பூக்கவி கண்ட காப்பியம்

— ஸ்ரீ T. G. அனந்த சுப்பையா —

(காபேயன்)

அயோத்யா காண்டம்

★ ★ ★

(முன்கொடை)

ராமன் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்தது கூறுகிறா

“अग्रतो गच्छ सौमित्रे सीता त्वामनुगच्छतु ।

पृष्ठतोऽनुगमिष्यामि सीतां त्वां चानुपालयन् ॥”

லக்ஷ்மண! நீ முன் செல, உன் பின் ஸீதை வரட்டும், அதற்குப் பின் உங்கள் இருவரையும் பின் தொடர்ந்து நான் வருகிறேன் என்று இவ்விதம் புறப்பட்டு பரதவாஜாச்ரமத்தை அடைந்தார்கள்.

சுமந்திரன் விடை பெற்றுச் செல்லும் பொழுது கூறுகிறான். “நான் ராமனை விட்டுப் பிரிந்தது அயோத்திக்குச் சென்றால் அப்பொழுது மக்கள் என்னைவிட கைகேயி மேலானவள் என்று” கூறுவர் என்பதை கம்பா அழகாகக் கூறுகிறா

“அங்கு மேல் வேள்வி செய்து, அரிதில் பெற்ற, நின் சிங்க ஏறு, அகன்றது என்று உணர்த்தச் செல்கிறேன்” எங்கள் கோமகற்கு இனி என்னில், கேகயன் நங்கையே கடைமுறை நல்லள போலும் ஆல.”

அரசன் பால ஹோமாக்னியில் உண்டான சிங்கமே போன்ற நடையுடைய ராமன் உன்னைவிட்டு நீங்கி விட்டான் என்று தெரிவிக்கச் செல்வேனோ? அப்படிச் சொல்ல நோந்தால் எங்கள் அரசனுக்கு என்னைக் காட்டிலும் கேகயன் மகளே மேன்மையானவள் என்று. (அதாவது ராமனைப் பிரிந்த செயதியை எவ்விதம் “தசரதனிடம் சொல்லுவேன்” என்று வருத்தமடைகிறான்.)

மேலும் சுமந்திரரிடம் ராமன் சுமந்திரரைக் கொண்டே செய்யச் சொன்ன வார்த்தையை கம்பர் வசிஷ்டரிடம் சொல்லிச் செய்வதாகக் கூறுகிறார் நிற்க, சுமந்திரரிடம் ராமன்

ஒருவன தான சமாசாரம் சொல்லியனுப்பியதாக வாலமீகி கூறுகிறார் கமபரோவெனில் சீதையும் செய்தி சொன்னதாகக் கூறுகிறார்

“ அன்னவள கூறுவாள, அரசாக்கு அததையர்க்கு
என்னுடைய வணக்கம் முன இயம்பு யான் உடைப
பொன் நிறப் பூவையும கிளியும போற்றுக என்று
உன்னும என தங்கையர்க்கு உணர்த்துவாய் என்றாள். ”

சீதை சுமந்திரரைப் பார்த்து என் அரசருக்கும், மாமியருக்கும் என வணக்கத்தை முன்னே தெரிவித்து, என்னை நினைத்துக் கொண்டிருக்கமுடிந்தங்கை மார்களிடம் (ஊர்மிளா, மாண்டவீ, ச்ருதகீர்தி) பொன் நிறம் வாய்ந்த பூவையும், கிளியையும பாதுகாக்கவும் சொல்லவும் என்று கூறினாள். ஸீதை, ராமன் சுமந்திரரைப் பார்த்துச் சமாசராம் சொல்லியனுப்பியதாக அத்யாத்ம ராமாயணத்திலும், துளசிதாஸரின மானஸ பீயூஷத்திலும் காணப்படவில்லை

கம்பர் மேலும் கூறுகிறார். லக்ஷ்மணனைக் குறித்து செய்தி கேட்டல், ராமன் பரதனுக்குப் பட்டம் கட்டும் படியும், அவனுக்கு நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லியனுப்புவதையும், அதற்கு லக்ஷ்மணன் எதிராகக் கூறுவதையும்,

“ மின்னுடன் பிறந்தவாள பரதவேந்தாக்கு என
மன்னுடன் பிறந்திலேன் மண்கொண்டு ஆள்கின்ற
தன்னுடன் பிறந்திலேன் தம்பி முன அலேன்
என்னுடன் பிறந்தயான வலியன் என்றி ஆல். ”

ஒளியோடு தோன்றிய வானையுடைய பரதனாகிய அரசனுக்கு நான் என் அரசனாகிய இராமனுடன் பிறக்கவில்லை; நிலைத்தைப் பெற்று ஆட்சி புரிகின்ற தன்னுடனும் பிறக்கவில்லை; சத்ருக்கனுக்கு அண்ணனும் ஆகேன் ஆதலால் என்னொடு பிறந்தயான் சுகமேயுள்ளேன் என்று சொல்லுக, என்று

கம்பர் ராமனின் நிலையைக் கண்டு பொறுக்க முடியாமல் லக்ஷ்மணன் கூறுவதாகக் கூறியுள்ளார் போலும்

இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட ராமன்

“ ஆரியன் இளவலை நோக்கி ‘ஐய’ நீ
சீரிய அல்லன செய்பவ’ ” என்று ”

லக்ஷ்மண! தீய சொற்களைச் சொல்லாதே! என்று கூறினான்.

சுமந்திரர் வசிஷ்டரிடம் சமாசாரம் சொல்லியபிறகு, தசரதரிடம் ராமனைப் பற்றிக் கூறியவுடன் தசரதன் உயிர் துறந்ததும், அதை அறிந்து கோசலை வருந்துதலும், வசிஷ்டர் பரதனுக்குத் தூது அனுப்புதலும் கூறப்படுகிறது. எல்லா ராமாயணத்திலும் பொதுவான கருத்து காணப்படுகிறது ஆனால் கம்பா மாததிரம ஓர் மாற்றம் செய்துள்ளார்

அதாவது ராமன் காட்டிறகுப் புறப்பட்ட முதல் நாள் இரவிலேயே மக்களைத் திருப்பி அயோத்திகு அனுப்புவதாகத் தேர் உருளைகளை அயோத்தி நகரம் குறித்து செல்வது போல் செய்யச் சொன்னார் சுமந்திரரிடம். அதேபோல் அவர் செய்ய மக்கள காலையில் எழுந்து பார்க்க அச்சவடுகளைக் கண்டு மக்களும் அயோத்திகுத் திரும்பிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கங்கைகரை வரையில் சுமந்திரர் வந்ததாகவும், குஹனைச் சந்தித்த பிறகே சுமந்திரருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பியதாகவும் வால்மீகி கூறுகிறார்.

(தொடரும்)

க வ னி க் க வு ம்

மணியார்டா கூபனில் (Money Orders) சந்தாத தொகை அனுப்புமபோது, சந்தா நெம்பரைக் குறித்து அனுப்பவும் சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய நெம்பரை தேவஸ்தான மாத வெளியீடு உறையில் (Cover) கவனிக்கவும்

சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்

—**O**—

ஸபதகிரி மாநில இதழ் சந்தாதாரர்களின் சந்தா காலம் 30-4-72 அன்று முடிவடைகிறது முன் இருந்த சந்தா தொகைப்படி 0-75 மீதி உள்ளது. பிப்ரவரியிலிருந்து சந்தா தொகை அதிகமானதால் மீதி தொகை ரூ 4-25 (1-2-72 இருந்து 31-12-72 இந்த ஆண்டு வரை) அனுப்பவும். ஆகையால் சந்தாதாரர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்துத் தங்களுடைய சந்தா தொகையை விரைவாக அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்

T11, T17, T33, T54, T84, T89; T103, T106; T107, T108; T124; T125, T126; T128; T145, T157, T220, T222; T292; T293, T294, T355; T356, T358, T371, T418; T419, T421; T422, T582, T583, T586, T587, T594, T597; T598; T599, T850; T872, T899; T900; T907, T925

T1254, T1255, T1256, T1257, T1258, T1259, T1260; T1261; T1262, T1263, T1264, T1266, T1267, T1268, T1269, T1270; T1271, T1272; T1273, T1274; T1275, T1276; T1277; T1292, T1294, T1296, T1297, T1311; T1326; T1334; T1335; T1338, T1339.

மேற்குறித்த எண்கள் கொண்ட சந்தாதாரர்கள் 45 நாட்களுக்குள் சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தாவிடில், அவர்களைச் சந்தாதாரர்களின் பட்டியிலிருந்து நீக்கி, அவர்களின் எண்களைப் புதிய சந்தாதாரர்களுக்குக் கொடுக்க நேரிடும்

மாத இதழ்க்குச் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தை, மணியார்டர் மூலமாக, “ஆசிரியர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி (A. P)” என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும்

செக் மூலமாகவோ, அல்லது தவறுதலான முகவரிக்கோ அனுப்பும்படியான பணத்தைப் பற்றிய விபரங்களுக்கு இந்த அலுவலகம் எந்த விதமான பொறுப்பும் ஏற்காது என்று அறிவிக்கப்படுகிறது

ஆசிரியர்.

தைத்திரீய ஆரண்யகம்

तैत्तिरीयारण्यकम् ॥

(சூரிய நமஸ்காரம்)

—: வித்துவான ஸ்ரீ நடாதூத தேசிகாச்சாரி —

★ ★ ★

(முன்தொடர்)

१६. कश्यपादुदिताः सूर्याः ।
पापान्निर्घन्ति सर्वदा ।
रोदस्योरन्तर्द्वेषु ।
तत्र न्यस्यन्ते वासवैः ।

கச்யபாத உதிதா: ஸூரியா:|
பாபான் நிர்க்கனந்தி ஸர்வதா|
ரோதஸ்யோ: அந்தர் தேசேஷு|
தநர ந்யஸ்யந்தே வாஸவை: ||கச||

கச்யபாத் — கச்யபனிடமிருந்து, உதிதா: — உண்டான, ஸூர்யா: — சூரியர்கள், ரோதஸ்யோ: — பூலோகம், தேவலோகம் இவைகளுக்கு நடுவேயுள்ள, அந்தர்தேசேஷு — நடுவிலுள்ள இடங்களில், பாபான் — பாபம் செய்தவர்களை, ஸர்வதா — எப்பொழுதும், நிர்க்கனந்தி — கொண்டு விடுகிறார்கள் வாஸவை: — சூரியர்களாலேயே மறுபடியும் உயிர் பெற்று, அவர்கள், தத்ர — அந்த நகரங்களிலேயே, ந்யஸ்யந்தே — தள்ளப்படுகிறார்கள்.

முதலில் பேசிய மஹரிஷி பின் வருமாறு விடை கூறினார். “கசிபன் என்கிற எட்டாவது சூரியன் மஹா மேருமலையில வசிக்கிறார் என்பதை முன்பே கூறியிருக்கிறோம். அவரிடமிருந்து மேலும் பலா பிறந்தனர். அவர்களுக்கும் சூரியர்கள் என்றே பெயர். அவர்கள் பாபிகளை, பூலோகத்திற்கும் தேவலோகத்திற்கும் நடுவிலுள்ள இடங்களான நரகங்களில் தள்ளி பலவிதமாகத் துன்புறுத்திக் கொண்டு விடுகின்றனர். அந்த சூரியர்களே மறுபடியும் பாபிகளைப் பிழைக்கச் செய்து அந்த நரகங்களில் மேன்மேலும் துன்பங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கின்றனர்.

१७. तेऽशरीरा. प्रपद्यते ।
 यथाऽपुण्यस्य कर्मणः ।
 आपाण्यपादकेशासः ।
 तत्र तेऽयोनिजा जनाः ॥

தே அசரீரா: பரபத்யந்தே|
 யதா அபுண்யஸ்ய கர்மணா:|
 ஆபாணய பாத கேசாஸ:|
 தத்ர தே அயோநிஜா ஜனா: ||௧௭||

தே — அந்த பாபிகள், அபுண்யஸ்ய — பாபமாகிய, கர்மண: — செயலுககு, யதா — ஏற்றபடி, அசரீரா: — குறையுள்ள உடலைப் பெற்று, ப்ரபத்யந்தே — பிறவியைப் பெறுகின்றனர். அபாணி — (சிலா) கைகள் இல்லாதவர்களாகவும் அபாதகோசாஸ: — காலகள் இல்லாதவர்களாகவும், தலையில் கேசம் இல்லாதவர்களாகவும் பிறந்து, தத்ர — அந்த நரகத்தில், தே ஜனா: — அந்த பாபிகள், அயோனிஜா: — தாயின மூலமாகப் பிறக்காத புழு முதலியவைகளாகப் பிறக்கிறார்கள்

அந்தப பாபிகள், அந்த நரகங்களில், தமது பாபச் செயல்களுககு ஏற்றபடி, கை கால் கேசம் முதலிய உறுப்புகள் இல்லாத உடலைப் பெற்று துன்பம் அனுபவிக்கின்றனர். சில பாபிகள் தாயின கர்ப்பம் மூலம் பிறக்காத புழு முதலிய பிறவிகளைப் பெற்று துன்பம் அடைகின்றனர்

१८ मृत्वा पुनर्मुन्युमापद्यन्ते ।
 अद्यमाना स्वकर्मभिः ।
 आशातिकाः कृमय इव ।
 ततः पूयन्ते वासवैः ॥

ம்ருத்வா புன: மருத்யும் ஆபத்யந்தே|
 அத்யமாநா: ஸ்வகாமபி:|
 ஆசாதிகா: க்ருமய இவ|
 தத: பூயந்தே வாஸவை: ||௧௮||

ம்ருத்வா — அந்த பாபிகள் ஒரு தரம் மரித்த பிறகு, புன: — மறுபடியும் பிறந்து, ஆசாதிகா: — நாமே தேடிக் கொல்லும், க்ருமய இவ — மூடடைப் பூசசி முதலியவைகள் போல், ஸ்வகர்

மபி: — தமது பாபங்களாலேயே, அத்யமானு: — உண்மைப்பட்டு (துன்பப்பட்டு) ம்ருத்யும் — மரணத்தை, ஆபத்யநதே — அடைகிறார்கள். தத: — பிறகு, வாஸவை: — சூரியர்களாலேயே, பூயந்தே — பரிசுத்தி செய்யப்படுகிறார்கள்.

நரகங்களில் விழுந்த பாபிகள், ஒவ்வொரு கூணத்திலும் பிறப்பு, இறப்பு துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். நமது கண்களில் படும் மூட்டைப் பூச்சி பேன் முதலியவைகளை நாமே கொன்று விடுகிறோம். அவ்விதமே கசியபனின் தூதர்கள் பாபிகளைத் தக்கவாறு துன்புறுத்துகின்றனா பல காலங்கள் சென்ற பிறகு அந்தப் பாபிகளை சூரியர்களே பரிசுத்தமாகச் செய்து விடுகிறார்கள்''.

பிராம்மண வாக்கியங்கள்

१९. अपैतं मृत्युं जयति । य एवं वेद ।

स खल्वेव विद् ब्राह्मणः ।

दीर्घश्रुत्तमो भवति ।

कश्यपस्यातिथिस्सिद्धगमनः सिद्धागमनः । तस्यैषा भवति ॥

அபைதம் ம்ருத்யும் ஜயதி| ய ஏவம் வேத|

ஸ கலவேவம்வித் ப்ராஹ்மண:|

தீர்க்கச்ருத் தமோ பவதி|

கச்யபஸ்யாதிதி: ஸித்தகமன: ஸித்தாகமன

தஸஷா பவதி ||௧௯||

ப ல க ரு தி

ய: — எவன், ஏவம் -- இவ்விதமாக, வேத — அறிவானே, ஏதம் — இந்த, அபமிருத்யும் — பூச்சி முதலிய கீழ்த்தரப் பிறவியை, ஜயதி — கடந்து விடுகிறான். ஏவம் வித் — இவ்விதம் அறிந்த, ஸ கலு பிராம்மண: — அந்தப் பிராம்மணனே, தீர்க்கச் ச்ருத்தமோ பவதி — வெகு காலம் தேவர்கள் புகழும்படி பிரசித்தி பெறுகிறான். கச்யபஸ்ய — தேவலோகத்தில் கசியபனுக்கு, அதிதி: — விருந்தாளியாகவும், ஸித்தகமன: — நினைத்தவுடன் கசியபனிடம் செல்லக் கூடியவனாகவும், ஸித்தாகமன: — நினைத்தவுடனே இவ்வுலகத்திற்குத் திரும்பி வரக் கூடியவனாகவும் ஆகிறான். தஸய ஏஷா பவதி — இச்செய்தியை பின்வரும் மந்திரம் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

மேலே கூறியபடி கசியபனின் மஹிமையை அறிந்தவர்கள் பாபகாரியங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். ஆகவே பூசசி புழு முதலிய பிறவிகளை எடுத்து அகால மரணங்களையும் அடைய மாட்டார்கள். அத்தகைய ஒரு பிராம்மணன் இவ்வுலகில வாழும் பொழுதே அவனுடைய நற்குணங்களை மற்ற தேவர்கள் மூலமாக அறிந்து கசியபன் அவனை சந்தோஷமாகப் போற்று வாரா. அவனை கசியபர் மேல உலகத்திற்கு வரவழைத்து ஒரு விருந்தாளியைப் போல் உபசரிப்பார். அந்த பிராம்மணனுக் கும நினைத்த சமயத்தில் தேவலோகம் செல்லவும், திரும்பி பூலோகத்திற்கு வரவும் சக்தி உண்டாகும் ஆகவே யாவரும் கசியபனின் மஹிமைத் தெரிந்து கொண்டால் அளவற்ற பயன் பெறலாம் இதையே பின்வரும் ஒரு மந்திரம் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

२०. आयस्मिन् सप्त वासवाः ।

रोहन्ति पूव्यां रुहः ।

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः ।

इन्द्रस्य धर्मो अतिथिरिति ॥

ஆயஸ்மின் ஸப்த வாஸவாஃ|

ரோஹந்தி பூர்வயா ருஹஃ|

ருஷிஹ தோகந் ச்ருத்தமஃ|

இந்தரஸ்ய கர்மோ அதிதிரிதி ||௨0||

யஸமின் — எந்த கசியபனிடத்தில், வாஸவாஃ — உலகத்தை வாழ வைப்பவர்களும், பூர்வயா ருஹஃ — முதலில் உண்டான வாகளுமான, ஸப்த — ஏழு சூரியர்கள், ஆரோஹந்தி — ஆசிர யித்து இருக்கின்றனரோ, இந்த்ரஸ்ய — அந்த சிறந்தவரான கசியபனுக்கு, தீர்க்கச் ச்ருத்தமஃ — தீர்க்கச் ச்ருத்தமர் என்று பெயர் கொண்ட, ருஷிர் ஹ — ஒரு மஹாஷியானவர், கர்மஃ — மிகவும் ஜோலிக்கும், அதிதிஃ — விருந்தாளியாக, இதி — ஆனால் என்பது பிரசித்தம்.

கசியபனிடமிருந்தே ஆரோகன் முதலிய ஏழு சூரியர்கள் உண்டானார்கள். அவர்களே உலகம் வாழ்வதற்காக முதலில் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் கசியபனையே ஆசிரயித்து உள்ளனர்.

அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கசியபனுக்கு, தீராகக் கூருத்தமர் என்கிற ஒரு மஹரிஷி மிகுந்த காந்தியுடன் ஜோலிககும் விருந்தாளியாக ஆனார். ஆகவே கசியபனை வழிபடுபவர்களும் அவ விதமே கௌரவத்தைப் பெறுவார்கள்.

२१. कश्यपः पश्यको भवति ।

यत् सर्व परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात् ॥

பிராம்மண வாக்கியங்கள்

கச்யம்: பச்யசோ பவதி,

யத் ஸர்வம் பரிபச்யதிதி ஸௌக்ஷ்மயாத் ||உக||

யத - எந்த காரணத்தினால், ஸௌக்ஷ்மயாத் - மிகவும் நுட்பமாக, ஸாவம் - எல்லா உலகங்களையும், பரிபச்யதி - பாராககிறாரோ, கச்யப: - அதனால் கசியபன், பச்யக: - "பார்க்கிறவர்", என்ற பெயரைப் பெற்றவராக, பவதி - ஆகிறார்.

மஹாமேருவில் வசிகளும் கசியபன் என்கிற சூரியன், மிகவும் நுட்பமான திவ்ய திருஷ்டியால் (ஞானகண்ணால்) நடந்தது, நடக்கின்றது, நடக்கப் போகின்றது ஆகிய முக்காலத்துச் செய்திகளையும் அறிபவர். அதனால் அவருக்குப் 'பச்யகர்' அதாவது "நுட்பமாகப் பாரப்பவா" என்ற பெயரும் உண்டாயிற்று.

२२ अथाग्नेरष्टपुरुषस्य ।

तस्यैषा भवति ॥

அதாகனே: அஷ்டபுருஷஸ்ப|

தஸ்யைஷா பவதி ||உஉ||

அத - இனி, அஷ்டபுருஷஸ்ய - எட்டு விதமான உருவங்களைக் கொண்ட, அக்னே: - அக்கினியின் மஹிமை கூறப்படுகிறது, தஸ்ய - அதை விளக்கும், ஏஷா - ஒரு மந்திரம், பவதி - மேலே கூறப்படுகின்றது.

இதுவரையில் கசியபனின் மஹிமை கூறப்பட்டது இனி சூரியனின் அம்சமான அக்கினியின் மஹிமை கூறப்படுகிறது. அதை விளக்கும் மந்திரம் மேலே கூறப்படுகின்றது.

२३. अग्ने नय सुपथा राये ।
 विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
 युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः ।
 भूयिष्ठां ते नम उक्ति विधेमेति ॥

அக்னே நய ஸுபதா ராயே|
 விச்வானி தேவ வயுனானி விதவான|
 யுயோத்யஸ்மஜ் ஜுஹுராணம ஏனஃ|
 பூயிஷ்டாம தே நம உக்திம விதேமேதி ||உங||

அக்னே — அக்னிதேவரே! ராயே — செல்வம் பெறுவதற்
 காக, ஸுபதா — நல்ல வழியில், அஸ்மான் — எங்களை, நய —
 நடத்துவீராக தேவ — தேவரே! விச்வானி — எல்லாவித, வயு
 னானி — வழிகளையும், விதவான — அறிந்தவர் ஜுஹுராணம் —
 துன்புறுத்துகின்ற, ஏனஃ — பாபத்தை, அஸ்மத் — எங்களிட
 மிருந்து, யுயோதி — பிரித்து அகற்றும். தே — உமக்கு, பூயிஷ
 டாம — கணக்கற்ற, நம உக்திம் — வணக்கங்களை, விதமே —
 செய்கிறோம்.

ஓ! அககினி தேவரே! எங்களை நல்ல வழியில் தூண்டி
 அதன் மூலமாக வாழ்வதற்குச் செல்வம் பெறும்படி செய்ய
 வேண்டும். இது சம்பந்தமாக உங்களுக்கு எல்லா விதமான
 மார்க்கங்களும் தெரியும். எனது நற்செயல்களைத் தடங்கல்
 செய்யும் பாபங்களை விலக்கி அருளவேண்டும். உங்களை மனம்
 மொழி மெய் ஆகிய மூன்று காரணங்களாலும் பன்முறை நாங்
 கள் வணங்குகிறோம். எங்களது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி
 வீராக

எட்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

தர்ம மூர்த்திகள் இரண்டு

ஸ்ரீ ஏ. ஆர் ஸ்ரீனிவாஸ சாமா.

★ ★ ★

ஸ்ரீமந் ராமாயணம் தொடட இடமெல்லாம் தர்மம், சத்தியம், நேர்மை, ஒழுகுகம், நீதி, நெகிழ்ச்சி, பாசம், பக்தி, அன்பு, அருள் - இவை பீறிட்டும் புறப்படுவன பாக-கின்றோம். அதனால்தான் அநதப புரைகானக்கு அளவிறந்த தனிச் சிறப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மூலைக்கு மூலை ராமாயண கதாப்பிரசங்கங்கள் ஏராளமாய் நடந்து வருவதற்குக் காரணமே, மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களே தான்.

ராமன் மட்டுமா தாமத்திலும், சத்தியத்திலும், ஒழுகு கத்திலும் எடுத்துக் காட்டாக, விளங்குகிறார்? அவருடன் இணைந்த சகோதரர் - தாய்மார்கள் எல்லோருமே அவா வழியே கைக்கொண்ட அதிசயத்தைக் காண்கின்றோம்

தன் தாய் பெருமபாடுபட்டு தனக்கு ராஜ்யத்தைத் தேடி வைக்க, பரதன் என்ன செய்தான்? ‘‘அம்மா! எனமேல் உனக்கு எத்தனை அன்பு? அண்ணனுக்கு உரிய ராஜ்யத்தை உனது சாமர்த்தியத்தினால் எனது ஆக்கினாயே! உனக்கு நான் என்ன கைமமாறு செய்வேன்?’’ என்று தாயைப் போற்றிப் பாராட்டினா? ஆடிப்பாடி அகமகிழ்ந்தானா?

இக்காலத்து பிள்ளையாக இருந்தால், அப்படித்தான் இருந் திருப்பான் பரதன்! ஆனால் அவன் யார்? கருணாகாகுத்தனின் உடன் பிறந்தவன் சத்தியமே ஓர் உருவாய் தோன்றிய சீலனின் சகோதரன். தாயின் மூலம் இச்சேதியறியந்த பரதன் நிலை என்ன?

‘, மூன்றுலகினாக கொடு முதல்வனாய் முதல தோன்றினவனிருக்க யான் மகுடஞ்சூடல சான்றவா உரை செயத தருமமாயதே ானறவன செய்கையின இழுக்கு உண்டாகுமோ? ’’-(கம்பா)

‘‘அப்பா! பரதா! உன் தாய் அரும்பாடுபட்டு உனக்கு இந்த பெரும் ராஜ்யத்தை வாங்கி வைத்திருக்கிறாள். ஏற்றுச் கொண்டு ராஜ்யப்பாரம் செய்வாய.’’ என்று கூறிய குல குரு வசிஷ்டப் பெருமானுக்கு பரதன் கூறிய பதில இதோ மேலே காண்பது.

“சுவாமி! மூன்று லோகங்களுக்கும் முதலவனான ஸ்ரீமந் நாராயணன் இங்கு ராமன் என்ற பெயருடன் எனக்கு முதத வனாய்ப் பிறந்திருக்கையில், அவனுக்குத் தம்பியான நான் முடி சூடுதல் எனபது எந்த நியாயத்திலே சேர்ந்தது? இதற்கு ஏதாவது தங்களால் ஆதாரம காட்டமுடியுமா குருதேவா! என்னைப் பெற்றெடுத்தாளே கைகேயி! அவளுடைய செயலின் கொடுமையையும் கேட்டடையும் அளவிட முடியுமா?” என்றும் பாதாழ்வாரை நாம் எப்படிப் போற்றுவது! ராமனுக்கு உடன் பிறந்தவன் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்?

சரி! இனி, பரதன் தாய் கோசலையின் முன்பு சபதம் செய்கிறாளே! ஆகா! எப்படிப்பட்ட கடுஞ் சபதம்! நினைத்தால நெஞ்சைப் பிழிந்தெடுக்கின்றது அதைச் கேட்ட கோசலை அனனையின் உளளம் எப்படி நெகிழ்கிறது பாருங்கள்!

“தூயவாசகம் சொன்ன தோன்றலைத்
தீய கானகம் திருவின் நீங்கிமுன
போயினான் வரக்கண்ட பொம்மலான்
ஆய அன்பினால் அமுது புலலினான்” —(கம்பர்)

இப்படி அருமையான சபதம் செய்த தன் குழந்தை கண்மணி பரதனை கோசலை, கானகம் சென்று விட்ட தன் அருமை மைந்தன் நீலமேகக் கண்ணன் ரகுவீரன் திரும்பி வந்துவிட்டதாகவே எண்ணியவகை, அவனை அப்படியே கட்டித் தழுவி முத்தமிடுகின்றாள். ராமன் காட்டுக்குச் சென்றதால் ஏற்பட்ட துயரம் கூடச் சமனமாகி விட்டதாம் அவளுக்கு.

இப்படி பரதனைக் கொண்டாடியவள் அன்னை கோசலை மட்டுந்தானா?

“தாயுரை கொண்டு தாடை உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினையென்ன நீததுச் சிந்தனை முகத்தில தேக்கிப்
போயினை என்ற போழ்து புகழினோய் தன்மை கண்டால
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ் ஆவரோ தெரியிலம்மா” —(கம்பர்)

என்று வேடராஜன் குகன் கூட அல்லவா விழுந்து போற்றினான்!

அண்ணா நடுதர்ம சொரூபம், தம்பி மறறொரு தர்ம சொரூபம்! இரு தர்ம சொரூபங்களையும் தராசின் இரு தட்டுகளில் ஏற்றினால் எது தாமும்? தீர்ப்பு கூறுவது கடினமே!

“ இராமாவதாரம் ”

— முருகனடி சேலம். S. ஜெயராமன். :—

★ ★ ★

(முன்தொடர்)

அருள்பெற்ற அடியார்கள் :

இராமனிடத்திலே பகதி செய்து அருள் பெற்ற அடியார்கள்
களில் முதன்மையானவர்களெனச் சுருதப்படுவார்கள்.

a) ஆஞ்சநேயர், b) பக்த தியாகராஜர், c) வேடா குலத்
தலைவன் குஹன் முதலானோர் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறார்கள்

a) அனுமத்ப்ரபாவம் :

வாயுதேவனது அருளால் அஞ்சனை வயிற்றில் பிறந்து,
இந்திரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாகரணத்தை
ஆறு நாட்கள் ஓதியுணர்ந்து இராவண யுத்தத்தில் இராமருக்குப்
பற்பல உதவிகள் புரிந்த பெருவலிமையுடையவா அநுமார்.
இராமநாமஞ் சொல்வதிலே பெருபக்தி கொண்டவர் உள்ளக
கோயில் காட்டியவா. குழந்தைப் பெருவதே சூரியனைக் கனி
யெனப்பறிக்கச் சென்றவா பகைவாபால தூது செல்ல அனு
மனைப் போன்ற ஆற்றல் படைத்தவா வேறு ஒருவருமில்லை என
அனுமத் ப்ரபாவம் இராமாபிரானால் அங்கதன தூதுப் படலத்
தில் பேசப்படுகிறது

படைப்பில் குரங்கானாலும், அநுமானைப் போன்ற புத்தி
சாலிக் குரங்கைக் காண்பதரிது. அவன் வானர அரசனான சுகரீ
வனுக்குச் சேனாதிபதியாக இருந்தான். இராவணன் சீதையைத்
தூக்கிக் கொண்டு போனபோது அச்சீதையைத் தேடிக் கண்டு
பிடிப்பதிலே ராமருக்குப் பேருதவியாய் இருந்தவன் இவ்வனு
மனையாகும். அவனுக்குப் பல யுக்திகள் உண்டு. மலை போல
வும், கைவிரல் போலவும் ஆகக் கூடிய சக்தி அவனுக்கிருந்தது.
அவனது வால் மிகவும் நீளமானது அநுமான் தோற்றத்திலே
அவலக்ஷணமாக இருந்தாலும் அவனது இருதயம்பரிசுத்தமானது
அழகிய இலங்கா நகரை அககினிகளே இரையாக்கிவிட்டவன்
இவ்வனுமான் தான். இறைவனுடைய நாமத்தை ஓதவும் பாட
வமே அனுமான் அவதரித்தான் எனலாம் அவ்வளவு ஞானமும்
பக்தியும் அவனுக்கு ராமனிடத்திலே ராமபக்த அனுமனிடத்
திலே பக்தி வைப்பவர்கள் வைராகிய ஞானத்தோடு கூடி
சங்கீத ஞானமும்படையப் பெறுவர் என்பதாகக் கற்றறிந்தோர்
கூறும் கருத்து

b) பகத தியாகராஜா

“இன்னிசை முமமணிகள்” என்று போற்றப்படும் மூவருள் முதல்வா தியாராஜர். திருவாரூர்ப் பெருமான் பெயரே இவர் பெயராக அமைந்தது, திருவாரூரில் பிறந்த இவ்விசைஞானச் செலவருக்கு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியவா.

இவர் தெலுங்குப் பாடல்களாகிய கீர்த்தனங்கள் பல இயற்றியவர். பகதித் தேன் சொட்டும் பாடல்கள் அவை என்று பண்ணின் திறம் அறிந்தோராகூறுவா. ஸ்ரீராமனருள் பெற்று. கீர்த்தனம் உருகிப் பாடி, ராமானந்தம் அநுபவித்த நிலையை, பல இடங்களில் சொல்கிறார்

இராவண பராகரமும், சமஹாரமும் :

இராவணன் செலவப் பெருமையும், கொடுமை மிகுதியும், வீர மேம்பாடும் நிரம்பிய இலங்கையில் அரசாட்சி செய்து தன்னிகரில்லா இலங்கேச்வரனாகத் திகழ்ந்தான். இராவணன் தவத்தினால் மிகுந்த வலிமை பெற்றுத் திகழு விஜயம் செய்து யாவரையும் தன்னடிப்படுத்தித் தன்னிகரில்லா ஆட்சி செய்து வந்ததாக வரலாறு.

இராவணன் ஆற்றலை ராம தூதனாகிய அங்கதனே வியந்து தன்னுள் கூறிக் கொண்டானாம் என்னே! அவனது பெருமை இராவணன் தோற்றத்திலே கடுங்கனல் விடமும் கூற்றும் கலந்து விடுஞ்சுடர் மகுடம் மின்னச் காட்சியளித்தானென இராவணத் தனமை கூறப்படுகிறது.

இராவணன் திகழு விசயம் புரிந்த காலத்தில் பூலோக, வருண, அக்கினி, தேவலோகப் பொருள்கள் யாவற்றையும் அழித்துப் பெருவீரனாக விளங்கினான் என்பதாம் இத்தகைய பேராற்றலைக் கண்டு அங்கதனே யமனால் கூட இவனை வெல்ல முடியாது என்று கருதினான். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற செயலால் தன் குல முழுவதும் கொல்லும் பாவியானான். இராமன் அதனால் பல துன்பங்களையடைந்து, சீதையை மீட்டற காக இராவணனை அம்பெய்து வதைத்து, சீதையை மீட்டு, அயோத்தி சென்று, சிமமாசனத்தில் அமர்ந்தார் இதனால் மீளவும் அயோத்தியாவாசிகள் மகிழ்ச்சி பெற்றார்கள்

இராமாயணம் நூல் பெருமையும் - பிரிவும் :

கீர்த்தி வாய்ந்த, கம்பன் கண்ட திருவவதாரமான. ராமாவதாரத்தின் மகத்துவத்தை அறிவிககும் நூல் ராமாயணம்

உலகிலேயே உயர்ந்த ஆதிகாவியம் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது. இதைவிட பக்தி இலக்கியச்சுவை நிறைந்த காவியமில்லை வேதம் கூறுகிற தாமத்தைக் கடைப்பிடித்துக் காட்ட, மஹா விஷ்ணுவே, மனிதனாக அவதரித்து, மனித குலத்துக்கு பெரிய உபகாரத்தைச் செய்த கதை அது.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பெரிய பெரிய மகான்களுக்கெல்லாம் ஒளி காட்டிய காவியமாக இவ்விராமாயணம் விளங்குகிறது. கேட்கக் கேட்க இனிக்கின்ற தெள்ளமுதம், ஆதம லாபத்தையும் மனச் சாந்தியையும் கொடுக்கவல்லது.

மனித ஜென்மம் எடுத்தது இவ்விராமாயணத்தைக் கேட்பதற்காகவே என்று நம் முன்னோர்கள் இதில் பெருங்கோத்தி கொண்டிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட சிறந்த புணை காவியத்தை சிரவணஞ் செய்தால் நல்லது எல்லாவற்றிற்கும் பகதிதான முக்கியம் அப்பொழுதுதான் சித்திக்கும்.

புராணங்களில் முதலிடம் பெற்றுள்ள ஸ்ரீராமாயணம் ஹிந்து தர்ம சாஸ்திரத்தை விளக்கிக் காட்டும நூல் ராமசந்திரனுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் இதிகாசம் இஃது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் நான்கினையும் கூறும் ஒரு தரும நூல்.

நூலின் பெருமை

இந்நூல், பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்த காண்டம், உத்தரகாண்டம் என்னும் ஏழு பெரும் பிரிவுகளையும், படலம் என்னும் பல சிறு பிரிவுகளையும் உடையது.

இராமாயண போதனை :

பெண்களாலே துன்பம் பெரிதும் வருமென்பது துணிவு. தசரதன் பெண்ணின் சொல்லால் இறந்தான். இராமனோ பெண்பிரிவால் வருந்தி நின்றான். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற செயலால் தன் குலம் முழுதும் கொல்லும் பாவிபானான். இதனால் பெண்ணுசையின் தீமையைக் காட்டுவது ராமாயணம் என்று தெளியலாம்.

சீதா பிராட்டியா தன் மாட்டுப் பெருங்குற்றத்தை இழைத்த இராவணனைக் குறித்து, நீ நலமுடன் வாழ விரும்பியாயாகில் ஸ்ரீ இராகவப்பெருமானைச் சரணம் அடைவாயாக, இராகவப் பெருமான் சரணமடைந்தவரிடம் அளப்பரிய அன்

புடையவா என்றெல்லாம் உபதேசித்தருளியுள்ளது இங்கு நோக்கற்பாலது.

குணகிருததாஸயம மிகவும சிறந்தது. இதைத்தான ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில இனைய பெருமான அநுஷ்டித்து அனைவர்க்கும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

‘அறத்தைத் தீவினை வெல்லாது’ என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, சுற்புத்தவருது இலங்காபுரியிலே சீதை இருந்தனள். இதை ராமாயணம் தெரிவிக்கிறது மறறவர்களுக்கு வழிகாட்டுமாப் போல சீதை இருந்தனள் என்பதாம் இராமாயணத்தை முதலில் வாலமீகி முனிவா வடமொழியில் இயற்றினார். அதனைத் தழுவி தமிழ் மொழியில் இயற்றியவா கம்பர்.

ஆசிரியா வரலாறு :

இராமனது வரலாற்றைக் கூறும் கம்பராமாயணம் கம்ப நாட்டாழ்வாரால இயற்றப்பட்டப்பட்டது இவர் சோழநாட்டுத் திருவழுநதூரிலே உவச்சா குலத்திலே ஆதிததன் என்பாருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர் காலம் கி. பி. 12-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்றும், சமயம் வைணவம் என்றும் கூறுவர்.

‘‘கல்வியில் பெரியவா கம்பர்’’

‘‘கவிச் சக்ரவாத்தி கம்பர்’’

‘‘கற்பனைக்குக் கம்பன்’’

‘‘விருத்தமென்னும் ஒன்பாவில் உயா கம்பன்’’

‘‘கம்ப நாடன் கவிதையிறபோல

கற்றோர்க்கு இதயங்களியாதே’’

‘‘புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு’’ என்று அறிஞர் பெருமக்கள் இவா பெருமையைக் கூறிப் பாராட்டுவர்.

சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டு, ஒட்டக் கூத்தா, ஓளவையார், புகழேந்தி முதலான சம காலப் புலவர்களோடு வாழ்ந்தவர் கம்பர்.

முடிவுரை :

பற்றற்றவன் இறைவன் அவனது அவதாரமான ராமாவதாரத் தத்துவத்தைக் கூறும் நூல் இராமாயணம். புனிதமான இந்நூல் பூஜிக்கதக்கதாம் இப்புண்ணிய நூலைப் பாராயனஞ் செய்வோர்க்குப் பரமனருள் கிட்டும். அதனால் சகல செளபாக் கியங்களையும், சம்பத்துக்களையும், ஸ்ரீராமரின் பரிபூரண கடாட்சத்தையும பெறலாம்

பற்றற்ற மனம் = பக்தி முதிர்ந்த மனம். அதுவே இறைவன் தனக்கு இருப்பிடமாகும் ஆதலால் அவனைப் பற்றினால் அவன் நம்மை அருளில் ஒன்று படுத்துவான். இதுவே உலக உண்மையாகும்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலே வாலமீகி மறைந்து கிடக்கக்கூடியவற்றையெல்லாம் தான் அறிவதோடு மட்டுமல்லாது பிறருக்கும் உணர்த்துபவா ராமன் என்று பேசுகிறார். தேஹகாந்தியினால் புற இருளைப் போக்கக் கூடியவன். வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய் இல்லாமல் எம்பெருமான் ஸ்ரீ நாராயணன் ராமசந்திரனேயன்றி மறறிலலை என்றிருக்க வேண்டும்.

தன் எதிரியை ஸ்ரீ ராமன் இன்று போய் நாளை வா என்று சொல்லி, பிறகுதான் ராவணஜயம் நடத்தினார். என்னே! ஸ்ரீ ராமனின் கருணை, ஆம் ராம நாமத்தை ஏத்திப் பாருங்கள் பிறகு தெரியும் அவனைப்போல அடியாரைக் காக்கும் தெய்வம் தெய்வம் இல்லவே இல்லையென்றும ராமபகத அனுமானும், பக்த தியாகராஜரும் இதற்கு சாட்கூறி.

அயோதயா காண்டத்தில் ஸ்ரீ ராகவனும — உலகத்தில தர்மமே சிறந்தது. அதில் சத்யம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. நம் முடைய தகப்பன் வார்த்தை தர்மத்தைப் பற்றியது. ஆகையால் அவ்வுத்தமமான தர்மத்தைச் செய்யவேணும் என்று லக்ஷ்மணனுக்கு உபதேசிக்கிறார். அவ்வுபதேசத்தை ஒரு சிறு அம்சமாவது நாமும் ஏற்று அதன்படி நடக்க முயல்வோமாக. முயற்சி திருவினையாகும். அதற்கு அவவிறைவனுடைய அருளையே பிரார்த்திப்போமாக என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

எம்பெருமான் திருவடிகளே சரணம்

“ ச ர ண க தி ”

ஸ்ரீ ஸ்வாமி கோபாலாசநதகிரி, ரிஷிகேஷ்.

—*~*~*~*—

உலகத்தில் பிறந்த எல்லோரும் ஏதாவது ஒரு காமம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், பிரகிருதியில் உற்பத்தியான மூன்று குணங்களுக்கப்பால் ஒரு பிராணியும் இருப்பதுகூட துர்லபம் இதையே கீதையில்

न हि कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठति अकर्मकृत् ।
कार्यते हि अवशः कर्म सर्वः प्रकृतिजैः गुणैः ॥
न हि देह भृता शक्त्यं त्यक्तुं कर्मणि अशेषतः ।
यस्तु कर्मफलत्यागी सः त्यागी इति अभिधीयेत ॥

அத - III - 5 ல் பார்க்கலாம். தேக சம்பந்தமான அபிமானமுள்ள வரைககும், மிகுதியிலலாமல் கர்மத்தை தியாகம் செய்ய முடியாது. ஆகையால், செய்யவேண்டிய கர்மத்தை சுயநலமில்லாமல் செய்வதே மிகவும் சிரேஷ்டம். கீதையில்

அத - XVIII - 11 ல். காமபலனை தியாகம் செய்து நியுக்த காமத்தை யார் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் கர்மம் செய்தாலும் செய்யாதவர்களே என கருதப்படுகிறார்கள்.

நியுக்த காமம்.- சுய நலமில்லாமல், தான் வேண்டுமென்று எண்ணாமல் வர்ண சாமபபடி நியமிக்கப்பட்ட கர்மம்.

இதை கொஞ்சம் நாம் விபரமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மாணவன் பள்ளிக்கு போனால் அங்கே படிக்கவும், பரீட்சையில் தேறவும் தான் நியுக்த கர்மம் ஆனால் அங்கு சென்ற மாணவன் சரியாக படிக்காமல் ஆடுவதிலும் பாடுவதிலும் அதிசமாக சிரத்தை எடுத்து கொண்டால், எல்லோரும் புகழ்ததான் செய்வார்கள் ஆனால் பரீட்சை சமயத்தில் சரியான விடை எழுதாவிட்டால், கட்டாயமாகவே பரீட்சையில் தவறி விடுவான அது போலவே உத்தியோகத்தி

லிருப்பவர்கூட, நியுக்தகாமத்தை (Duty) செய்யாமல், தன் இஷ்டப்படி கை கூலிகள் வாங்கி கொணடிருந்தால், முடிவில் வேலையை விட்டு நீக்கப்படுவார்கள். மற்றும் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டி வரும் அதனால்தான் நியுக்தகர்மத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்வதால் அவனுக்கு ஒரு பாபமும் கிடையாது கர்ம பலத்தை ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து, ஈஸ்வரனின் கட்டளையால்தான், இந்த வாணசாமபடி நியுக்தகாமத்தை செய்கிறேன் என்ற திடமான மனபான்மை இருந்தால், அவனை சிரேஷ்டன், பகதன், முகதன்

இவ்விதமாக காமம் செய்யுமபோது, மத்தியில் அசிரத்தை, சந்தேகம், விபரீத புத்தி முதலியன உற்பத்தியாகும் இதை போக்குவதற்கு, தன்னுடைய பிரயாஸையுடன் கூட ஈஸ்வரனின் கிருபை அவசியம் வேண்டும். இதற்காகவே முதலில் காம பலத்தை ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டால், ஈஸ்வரனின் கிருபையால் நாம் செய்யவேண்டிய நியுக்த கர்மத்தில் தடையாக வருகிறதை எல்லாம் சூரியன் முன்னுள்ள பனிபோல் மறைந்து விடும்

தற்சமயம் உலகம் கெட்டுவிட்டது, தர்மம் நாசமாகி விட்டது. எனறெல்லோரும் சபதம் போடுகிறார்கள். உலகமும் கெட்டு விடவில்லை. தாமமும் நாசமாகவில்லை ஆனால் நாம் எல்லோரும் வர்ணசர்ம நியுக்த காமத்தை சரியானபடி செய்ய தவறி விட்டோம். இதையே ஒவ்வொரு மனிதனும், தானே தெரிந்து கொள்ள முடியும். உள்ளங்கை நெலலிக்கணிபோல் தெரிந்தும்கூட ஏதோ ஒரு காரண வசமாய் நியுக்த கர்மத்தை சரியானபடி செய்ய அசமர்த்தனாகவே இருக்கின்றான். இதை போக்குவதற்கே, ஈஸ்வரனின் கிருபை கட்டாயம் வண்டும்

तमेव शरणं गच्छ सर्व भावेन भरत ।

तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥

கீதை அத் - XVIII - 62 ஆகையால் ஈஸ்வரனிடம் சரண மடைய வேண்டும். அவனுடைய கிருபையால் நித்தியமான சாந்தி கிடைக்கும் சாந்தியால் சகல சுகமும் கிடைக்கும்.

ஆகையால் நாம எல்லொரும் கலியுக கடவுளாகிய ஏழு
மலைவாசனாகிய ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரின் பொற்கமல பாதங்களுககு
சரணமடைய வேண்டும்.

ஸ்ரீமந் கருபாஜலநிதே க்ருதஸாவ லோக
ஸாவஜ்ஞ சுகத நதவதஸல ஸாவசேஷிந |
ஸவாமிந ஸுசீல ஸுலபாசரித பாரிஜாத
ஸ்ரீ வெங்கடேச சரணென சரணம் பரபதயே ||

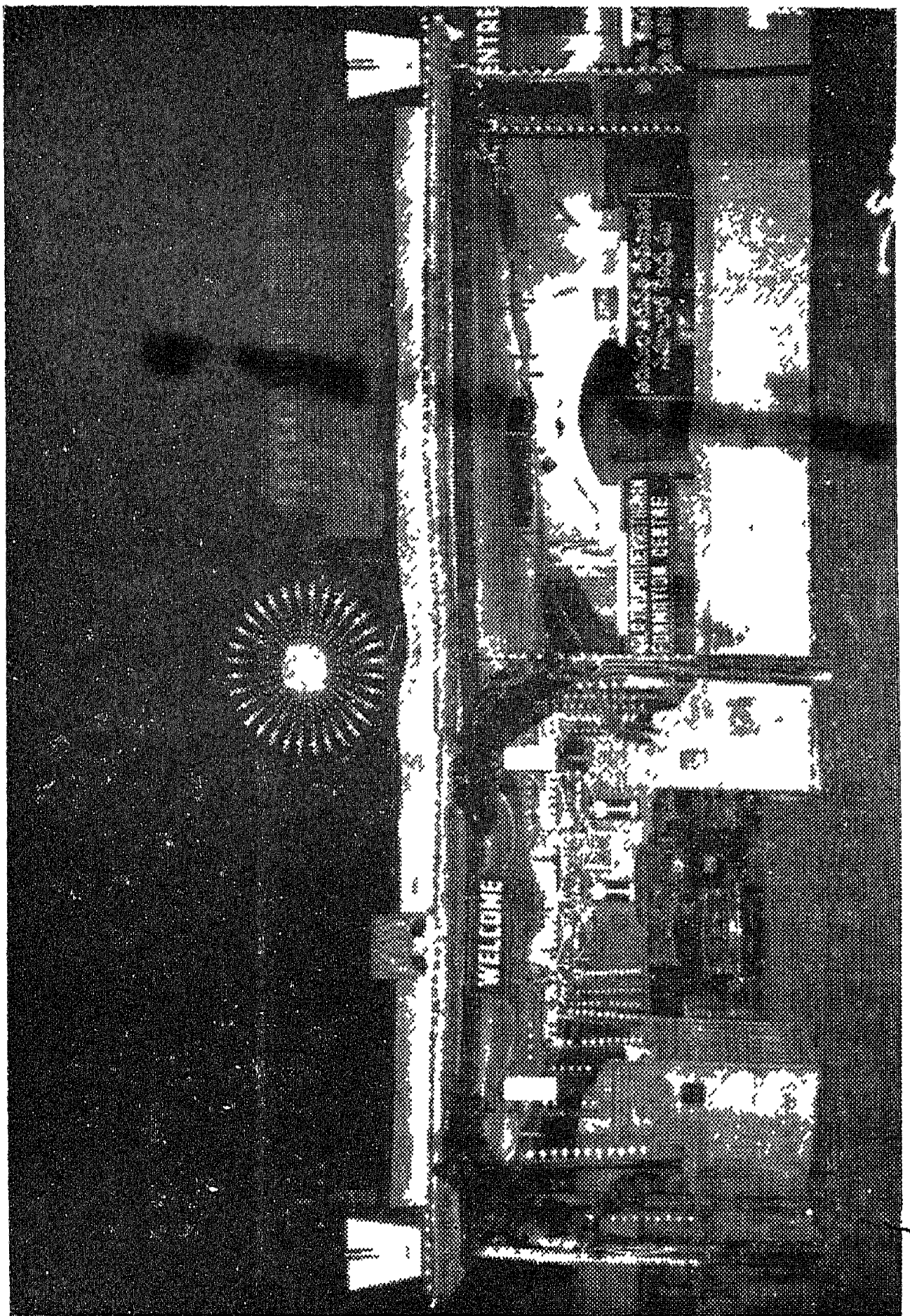
இவ்விதமாக சரணமடைந்து வருணாசர்ம தர்மப்படி நியுக்த
கர்மத்தை செய்து வந்தால் ஒரு விதமான பாபமும் சேராது.
சாந்தமாகவும், சுகமாகவும், சந்தோஷமாகவும் ஜீவித்து
வாழலாம்

வி ண் ண ப் ப ம்

தத்துவ நூல, மத சம்பந்தமான புத்தகங்கள்,
இலக்கியங்கள் முதலியனவற்றை, யாத்திரிகர்கள் இலவச
மாகப் படிப்பதற்குத் திருமலையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும்
திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான நூல நிலையத்திற்கு
இலவசமாக அனுப்பினால் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம்.

Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati.

**A view of the T. T. D. Information Centre Madras, illuminated
on the eve of its 23 Anniversary.**